

impuls

02

25. januar 2026 — 173. årgang

Indre Missions Tidende — imt.dk

16 år og selvstændig smykkedesigner

Mens hun går på efterskole, dyrker Julie Lagoni Jørgensen iværksætterdrømmen, der også kommer sygdomsramte til gavn.

NYHED Iranske kristne mærker folkeopstand • **NYT BIBELSTUDIE**
Jakobs brev • **IM-LEDEREN** Vækkelse er i vores DNA

TEMA
Den stille
vækkelse

ADRESSE / Korskærvej 25, 7000 Fredericia

REDAKTION / 8227 1227 / impuls@imt.dk

WEB / imt.dk

UDGIVER / INDRE MISSION

ISSN: 2596-6413 (papirudgave)

ISSN: 2596-6421 (e-blad)

Medlem af Danske Medier

ABONNEMENT I 2026

Vil du bestille abonnement, har du ændret adresse eller ikke modtaget impuls tirsdag efter udgivelsesdatoen, så brug imt.dk/kontakt eller ring til 8227 1234.

TELEFON TID / kl 9.30-15.00 / Fredag til kl 14.00

HELE ÅRET (24 NUMRE)

995 kr.

E-BLAD / APP

645 kr.

UNGE TIL OG MED 26 ÅR

645 kr. pr. år.

Kun e-blad: 375 kr. pr. år

Se mere på imt.dk/abonnement

ANNONCER

annoncer@imt.dk / 8227 1234

Se mere på imt.dk/annoncer

REDAKTION

Asbjørn Asmussen

Ansvarshavende redaktør

aa@imt.dk / 6060 6407

Niels Ettrup Brande

Redaktør

neb@imt.dk / 2883 3255

Morten Stubkjær Klausen

Redaktionssekretær

msk@imt.dk / 8227 1234

Anette Maria Ingemansen

Journalist

ami@imt.dk / 8227 1222

Ole Noermark Larsen

Journalist

onl@imt.dk / 8227 1225

Heidi Empleo Broe Hansen

Journalist

hebh@imt.dk / 8227 1221

GRAFISK TILRETTELÆGGELSE

Ben Haman Jensen / Birgitte Bohsen / Kristine Holm Hansen / Rebekka Bach Gummesen

TRYK / PR Offset

OPLAG / 4.020

26

Indhold

Fortællinger

- 8 PORTRÆT
Julie skaber smykker til fordel for sclerose ramte – og sin mor

Tema Den stille vækkelse

- 15 Den stille vækkelse er også nået til Danmark
- 16 Sådan håndterer vi vækkelsen
- 20 Vækkelsen banker på – er kirken klar?
- 22 Jeg måtte godt være ny og forvirret
- 25 Plads til nye kræver at vi er klar på forandring af fællesskaberne

Holdninger

- 3 FORORD
Plads til grimme ord
- 12 KRONIK
Midt i sekularisering er Martensen værd at huske på
- 47 IM-LEDEREN
Vækkelse er Guds værk

16

Kultur

- 41 BØGER
Tydeliggør den kristne grundtone i Narnia

Forkyndelse

- 14 PULSSLAG
Fugle kan lære os at søge
- 26 BIBELSTUDIE
Livet skal leves – ellers dør det
- 30 PRÆDIKEN
Bring gaverne i spil
- 32 PRÆDIKEN
Guds riges fænomene vækst er Guds værk
- 40 KLUMME
Smilet stivnede ved synet af liv
- 48 PULSSLAG
Denne hemmelighed må du gerne dele

Plads til grimme ord

Vil vi hjælpe nye på vej i troen, må vi acceptere, at de ikke taler og opfører sig som gammelkristne

Vi hører i øjeblikket en del om mennesker, der tropper op i kirker og missionshuse og vil vide mere om Jesus, uden at nogen af de vante brugere kan forklare, hvor de nye kommer fra.

Gud rører tilsyneladende mennesker, uden at en missionær eller sognepræst er involveret, men den stille vækkelse, som fænomenet benævnes, rejser også spørgsmålet: Hvordan tager vi imod de nye i troen – eller dem, der måske blot er på vej til at tro?

De er ikke nødvendigvis færdigpudsede resultater af omvendelse. Måske bander de. Måske taler de for højt. Eller stiller spørgsmål, der får gammelkristne til at krympe sig. Deres sprog, vaner og livsmønstre passer kort sagt ikke umiddelbart ind i vores uskrevne regler.

Klar tale i Bibelen

Vi bringer denne gang et interview med Jeppe Holmgaard, der mener, vi skal vænne os til flere bandeord. Og det er ikke en opfordring til at dyrke det grove sprog, men et vink om, at vi ellers er afsløret som fællesskaber, der ikke har for god plads til mennesker.

Synspunktet provokerer mig, for faren er jo åbenlyst, at vi over tid ser skred i kirken tolerance over for sprog og adfærd, der direkte strider imod forkyndelsen.

Bibelen er klar, når det kommer til grim tale, og det støder os forhåbentlig også, når vi hører bandeord, for det er ikke af Gud, som har taget bolig i os.

Plads til os syndere

Men jeg forstår samtidig Jeppe Holmgaards pointe, for det er et problem, hvis vores kristne fællesskaber er så pæne og ordentlige på forsiden, at det i sig selv jager mennesker væk.

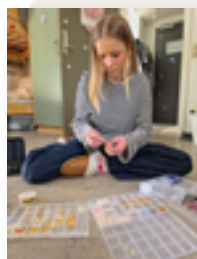
Og jeg skal ærligt talt være den sidste til at kaste med sten, for jeg kender bagsiden af min egen medalje, og den har både ridser og skrammer efter de skældsord, som jeg må erkende, indimellem er på mit repertoire.

Vækkelse er ikke meget værd, hvis mennesker ikke bliver i troen, og støder vi mennesker bort med vores pænhed, må vi lægge den lidt til side og give plads. Ikke til synden, men til synderen. Der er jo trods alt også plads til dig og mig. ■

Niels Ettrup Brande

Redaktør
neb@imt.dk / 28 83 32 55

Forsidefoto

Anette Maria
Ingemansen

Motiv

Julie Lagoni
Jørgensen

Download vores app

og tag *impuls* med på farten

Se mere på
imt.dk/app

impulsonline.dk

Læs hele
impuls online
**Se hvordan
på imt.dk**

Slæbte telefonboks med på gaden

Evangelisk Alliances Bedeuge bragte bøn og tro ud i gadebilledet i Odense – og en stor, rød rekvisit

I forbindelse med Evangelisk Alliances Bedeuge i Odense går man på gaden for at snakke tro og bede for mennesker.

Foto: Privat

I sidste uge var kristne landet over samlet for at bede i anledning af Evangelisk Alliances Bedeuge.

Blandt andet i Odense, hvor programmet var alsidigt og på én gang rakte ind i kirkerne og ud i byens gader.

Et af de mere opsigtsvækkende indslag i Odense var en telefonboks, som i ugens løb dukkede op flere steder i byens gader.

Telefonboksen er en del af et gadeinitiativ, hvor frivillige går på gaden for at tale med forbigående om tro og tilbyder forbøn. Initiativet ledes af Strange Møller Christensen fra Frelsens Hær, som også er en del af styregruppen for bedeugen i Odense.

»Vi synes, at bedeugen er en god mulighed for at tale med mennesker om tro. Samtidig tilbyder vi at bede for dem, og det er der en del, som har benyttet sig af,« forklarer Strange Møller Christensen.

Kan dele meget med hinanden

Ud over gadeaktiviteterne rummede ugeprogrammet blandt andet en paneldebat om tro, en lovsangsaften, et friluftsmøde, fællesspisning i en afrikansk kirke i Vollsrose samt en fælles bedeaften for alle kirker og kristne grupper i Odense.

Lilian Kjær fra Indre Mission er ligeledes en del af styregruppen og har blandt andet været med til at planlægge det fælles bedemøde i missionshuset, og hun oplever arbejdet som både spændende og berigende.

»Jeg synes, det er interessant at arbejde på tværs af kirkerne. Vi har rigtig meget, vi kan dele med hinanden, og det er stærkt at opleve, at der er andre kristne i byen. Vi deler måske ikke kirke, men vi deler tro. Vi tror på den samme Gud, bare på forskellige måder og med forskellige baggrunde,« siger Lilian Kjær.

Bøn i en usikker tid

Som noget nyt deltog fire efterskoler i den nationale bedeuge. Blandt andet Nordsjællands Efterskole, hvor man i løbet af ugen fokuserede på bøn. Særligt med en konkret aktivitet i form af et bederum.

Generalsekretær i Indre Mission Jens Medom Madsen, der også sidder i bestyrelsen for Evangelisk Alliance i Danmark, peger på værdien af, at kristne samles på tværs i en tid præget af usikkerhed.

»Vi lever i en stormfuld verden, hvor meget føles uforudsigeligt. Derfor er det enormt vigtigt, at vi kan samles og bede til ham, som har styr på alting og kan stille stormen,« siger han. /AMI

Dåbens ord kan ændres men ikke dens indhold

Læs »Dåben til
eftersyn« på
imt.dk/2602-5a

Der er meget på spil i udarbejdelsen af et potentielt nyt dåbsritual. Derfor har Indre Mission i Aulum afgivet høringssvar sammen med knap 2300 andre

Næsten 2300 afleverede inden nytår høringssvar til den offentlige høring om et muligt nyt dåbsritual i Folkekirken.

Blandt dem Indre Mission i Aulum, hvorfra bestyrelsesmedlem Susanne Finnerup fortæller, at det var vigtigt for fællesskabet at blande sig i debatten.

»Vi synes, det er meget vigtigt, at vi også fra Indre Mission kommer med en klar mening om, hvordan vi synes, at folkekirken skal være. Og hvis vi vil være med til at holde folkekirken som vores hjem, så bliver vi også nødt til at sige noget.«

Forskellig teologi

Generalsekretær i Indre Mission Jens Medom Madsen har læst flere af høringssvarene og peger på, at der er stor forskel på de teologiske toner i høringssvarene.

»I nogle tilfælde lægges vægten på velsignelse og nærvær frem for frelse. Vægtlægningen på erkendelsen af, at mennesket bliver Guds barn i dåben, har forskelligt fokus. Hos nogle er dette perspektiv helt fraværende og hos andre helt essentielt. Er dåben en bekræftelse på, at mennesket er et Guds barn – eller er dåben der, hvor Gud gør os til sine børn,« siger Jens Medom Madsen.

Frelseshandling med enorm betydning

Hvad udfaldet af Dåbskommissionens arbejde bliver, er for tidligt at sige, men Indre Mission er opmærksomme på, hvordan et dåbsritual kan komme til at se ud.

»Tages udgangspunktet i, at ordlyd og handling i størst muligt omfang skal tage hensyn til forståelsen af dåb hos dem,

der skal døbes? Og med ordvalg, så det bliver en forståelig handling for nutidens mennesker? Eller skal det tage udgangspunkt i, med hvilke ord Bibelen beskriver sagen og derfra tale ind i en nutidig forståelsesramme?« reflekterer generalsekretæren.

»Af Indre Missions høringssvar fremgår det tydeligt, at dåben ikke blot er en symbolsk handling, men en handling, hvor Gud gør os til sine børn, og med deraf store konsekvenser. En frelseshandling med enorm betydning.«

Den videre dåbsproces fortsætter den 7. marts, hvor Dåbskommissionen har inviteret til en national konference i Fredericia, hvor resultaterne af den folkelige høring frem-

lægges for inviterede. Det bliver muligt for offentligheden at følge konferencen digitalt. Program og link offentliggøres snart på den åbne del af Folkekirkens intranet. /AMI

Foto: Mads Holm

Gratis online undervisning i søndagens GT-tekster

Læs mere om
undervisningen her
imt.dk/2602-5b

Dr. theol. Nicolai Winther-Nielsen tilbyder gratis online undervisning og bibelstudie i søndagens tekst fra Det Gamle Testamente for alle, der har lyst til at være med.

»Der er en glæde ved at trænge ind i bibelteksten. Jeg vil meget gerne opdage nye dybder i bibelteksten, forstå dens opbygning og finde dens

helt særlige budskab,« forklarer Nicolai Winther-Nielsen, som i mange år har undervist i hebraisk.

»Jeg har det nok lidt som købmanden, der søger efter perlen og satser butikken på at finde den, for nu at låne et billede, som Jesus bruger i Matthæusevangeliet 13,45. Ofte skabes denne særligt dybe ind-

levelse først fuldt ud sammen med andre bibellæsere, som i en slags virtuel bibelkreds,« siger Nicolai Winther-Nielsen.

Man kan se mere om undervisningen på hjemmesiden theonlineprofessor.org. Undervisningen foregår online de fleste mandage fra klokken 19 til 21. /AMI

Kristen popmusiker hiter på TikTok – nu kommer Josiah Queen til Danmark

Til september giver Josiah Queen for første gang koncert i Danmark

Han er kun 23 år, men allerede kendt for pophits som *Dusty Bibles* og *The Prodigal*, og til efteråret lægger det nye amerikanske popnavn Josiah Queen vejen forbi Danmark.

»Josiah Queen er et af de helt store nye navne på den kristne musikscene og leverer noget poppet, catchy fed musik,« lyder det fra Glows koncertarrangør Dyveke Nepper.

Koncerten er en del af Josiah Queens Europa-tour og finder sted tirsdag den 15. september på Train i Aarhus. Ifølge spillestedet er kapaciteten 1400 koncertgæster, og arrangementet er spændt på, hvem der vil med til koncerten.

Tre på få uger

Josiah Queen har nemlig fans i millionvis på sociale medieplatforme som TikTok – også fans, der ikke nødvendigvis bekender sig som kristne. Det gør Josiah Queen til gengæld, hvilket ingen ifølge Dyveke

Nepper er i tvivl om, når han har står på scenen.

»Så koncerten er en oplagt mulighed for at invitere gymnasievennerne med, som måske ikke plejer at gå i kirke, men alligevel kender Josiah Queen.«

Offentliggørelsen af Josiah Queen-koncerten er det tredje koncertnavn, Glow på et par uger har offentliggjort. I august spiller bandet *For King and Country* i Horsens, mens lovsangsmusikerne *Kim Walker-Smith* og *Chris Quilala* kendt fra *Jesus Culture* lørdag den 28. marts giver koncert i Citykirken i Aarhus.

Derudover har Å-Festival netop offentliggjort, at singer-song-writeren *Jonathan Traylor* gør bandet *Rend Collective* følgeskab på Å-Festival i pinsen.

Billetterne til Josiah Queen-koncerten sælges via Ticketmaster. /NEB

Josiah Queen tager i efteråret på turné i Europa med cirka ti koncerter i blandt andet England, Tyskland og Danmark.

Ole Solgaard er ny redaktør for bibelnøglen

Bibelnøglen har ansat Ole Solgaard fra Kragelund ved Løsning som ny redaktør for Bibelnøglen365.

Ole Solgaard er læreruddannet og har blandt andet i 12

år været redaktør for det teologiske tidsskrift »Budskabet«.

Den nye redaktør har kendt og brugt bibelnøglen's bibellæseplaner siden barndommen. Han ser det som en vigtig

opgave at fastholde og forny Bibelnøglen365 på og særligt med blik for yngre læsere. Ole Solgaard er ansat 15 timer ugentligt. /AMI

Årsmødefestival åbner for tilmelding

Snart åbner tilmeldingen til Indre Mission Årsmødefestival, som i år falder på tre af årets første sommerdage

Arkivfoto: Asbjørn Asmussen

Hvert andet år holder Indre Mission Årsmødefestival.

Der er fars dag, og så er der Fars dag – og i år kan de to kombineres, når Indre Mission fra fredag den 5. juni til søndag den 7. juni 2026 holder Årsmødefestival på Mørkholt Strand Camping.

Med seks scener og en markedsplads i vente er der gode chancer for en weekend i selskab med Gud og andre kristne.

Det hele begynder fredag, der også er grundlovsdag, med en åbningsfest ved sognepræst i Haderslev Erik Holmgaard. Han vil slå an på, at vi lever i et frit land, »men hvad betyder det for kristne i Indre Mission, og hvad siger Bibelen om frihed?«, står der i festivalprogram-met.

Programmet for weekenden bliver offentliggjort mandag den 26. januar, hvor tilmeldingen også åbner via festival.indremission.dk /NEB

Tilmeld dig på
imt.dk/2602-7

Menighedsfakultetet henter ny lektor fra DBI

Den 1. februar tiltræder Ph.d. Michael Agerbo Mørch som lektor i etik og religionsfilosofi ved Menighedsfakultetet i Aarhus. Han kommer fra en stilling som lektor i systematisk teologi ved Dansk Bibel-Institut i København.

»Med ansættelsen får vi en tydelig stemme i den offentlige samtale om teologi og

etik. Hans formidlingsevner og omfattende publikationer understøtter vores ambition om at være en synlig og relevant teologisk stemme i den brede offentlighed,« siger fakultetsleder ved Menighedsfakultetet Thomas Bjerg Mikkelsen.

Michael Agerbo Mørch er 37 år, gift og far til tre piger. I 2018 blev han cand.theol. fra

Københavns Universitet og Dansk Bibel-Institut. I 2022 forsvarede han sin ph.d.-afhandling om, hvordan systematisk teologi kan forstås som en videnskabelig disciplin. /AMI

PORTRÆT

ANETTE MARIA INGEMANSEN / JOURNALIST

Julie skaber smykker til fordel for scleroserante – og sin mor

Mellem køjesenge og gymnastik omsætter efterskoleelev Julie Jørgensen for tusindvis af kroner, men det er ikke for pengenes skyld

Under sin køjeseng opbevarer Julie Lagoni Jørgensen en bed-roller, hvis indhold vidner om mere end et sædvanligt efter-skoleliv.

Den 16-årige elev på Sydvestjyllands Efterskole kan nemlig også kalde sig både iværksætter og virksomhedsejer, og de små æsker fyldt med perler og værktøjet til at lave smykker afslører hendes fag som smykkedesigner med en femcifret omsætning sidste år.

Når der er stilletid på skolen, ruller hun ofte værkstedet ud, sætter sig på gulvet og tager hul på bestillingerne.

»Der ved jeg, at jeg kan fokusere på at lave mine ordrer uden at gå glip af noget socialt,« fortæller Julie Jørgensen, som ganske enkelt kreerer smykker, fordi hun har lyst til at lave noget kreativt.

Og så gør hun det for sin mor, der har sygdommen sclerose.

»Jeg vil gerne gøre en forskel og hjælpe mennesker, som er ramt af sygdommen. Derfor går en del af overskuddet fra salget af smykkerne til Scleroseforeningen, så personer med sclerose kan få en bedre fremtid,« siger iværksætteren.

Derudover handler det også om tro og ansvar.

»Det er noget med, at der i Bibelen står, at vi skal hjælpe dem, vi elsker, og det oplever jeg, at jeg kan gøre på denne måde«.

Scleroseforeningen hjælp

Trangen til at hjælpe sin mor var også det, der satte det hele i gang for tre år siden. Inspirationen fandt hun på forskellige smykkesider på Instagram. Hun købte forskellige materialer og eksperimenterede hjemme på værelset i Sønderjylland.

Det første år var salget beskedent, og hun tumlede med, hvordan hun kunne få udbredt sine smykker mere.

»Jeg kunne se på Instagram, at jeg skulle lave smykker af gode materialer, hvis jeg skulle nå ældre målgrupper.«

Hun investerede en del af sine sparepenge i materialer, og langsomt voksede interessen. Et yderligere skub fik hun, da Scleroseforeningen delte billeder af hende og hendes smykker og nævnte, at hun donerer en del af overskuddet til foreningen.

Forældrene vidste det ikke

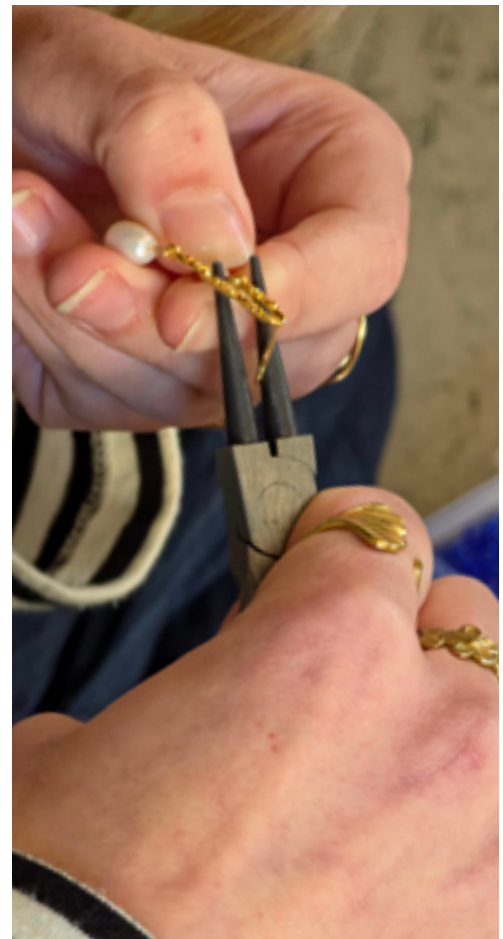
Efter nogle måneder ebbede interessen lidt ud, og sønderjyden savnede et nyt indspark. Hun havde set tv-programmet »Løvens Hule Junior«, en børne- og familieudgave af iværksætterprogrammet »Løvens Hule« med fokus på iværksættere, og hun havde bemærket, hvordan deltagelse kunne give synlighed.

»Jeg havde set en anden smykkedesigner, der var med, og hun voksede helt vildt hurtigt i følgere på nettet. Så tænkte jeg, det kunne være megafedt, hvis det kunne blive mig,« fortæller Julie Jørgensen.

I stilletiden bliver gulvet på efterskoleværelset til arbejdsplads. Her sidder 16-årige Julie Jørgensen med perlerne mellem fingrene og driver smykkevirksomhed, der fik et ordentligt boost, da hun deltog i tv-programmet »Løvens Hule Junior«.

Foto: Anette Maria Ingemansen

Midt i fællesskabet på Sydvestjyllands Efterskole står Julie Jørgensen med sine egne øreringe i ørerne. Hun laver ofte smykkerne i stilletiden på skolen, fordi hun så kan koncentrere sig om at lave sine ordrer uden at gå glip af noget socialt.

Foto: Anette Maria Ingemansen

- Uden at fortælle sine forældre det, meldte hun sig til, og nogle måneder senere ringede en medarbejder fra produktionen. Først da fortalte hun det derhjemme.

»Mine forældre blev megaoverraskede, men også glade og stolte,« husker hun.

Nervøs for Løvens Hule Junior

Selve optagelserne blev en kæmpe oplevelse for Julie Jørgensen.

»Jeg vidste godt, at der stod et helt produktionshold bag mig, men jeg var meget nervøs, da jeg skulle stå foran dommerne. Samtidig fyldte tankerne om, hvad andre ville mene om, at jeg deltog i programmet,« siger iværksætteren.

Hun mødte både opbakning og fik konkret feedback.

»Jeg tror, det var på grund af historien, at de ville støtte det,« siger Julie Jørgensen, som også fik ros for sit håndværk.

»De sagde, at det var flot håndlavet, og at jeg godt kunne tage lidt mere for det,

fordi det ikke bare var noget, enhver kunne lave.«

Ét råd har især sat sig fast: »Hvis jeg ikke kan lide det, jeg laver, så kan de andre nok heller ikke.«

Hun endte med at få tilbudt en mentor og valgte influenceren Jasmin Lind.

»Jeg har set meget op til hende i mit liv. Jeg synes, hun har et sygt fedt liv, og så er hun en kristen og har en YouTube-kanal,« forklarer iværksætteren.

Smykkerne er mit frirum

Julie Jørgensen har selv designet de smykkeæsker, kunderne modtager sammen med smykkerne, der bærer navnet »Smyk-

ker_By_JJ«. Omkring 20 ordrer om måneden går gennem hendes hænder, ofte ledsaget af videoer og opslag på sociale medier.

»Det sværeste ved at være iværksætter, når man går på efterskole, er at få tid til det. Man skal hele tiden prioritere, hvad man vil,« siger Julie Jørgensen, der derfor også forsøger at udnytte weekenderne hjemme.

»Jeg prøver at lave en hel masse. Så kan jeg bedre overskue det.«

Arbejdet med smykkerne fungerer som et frirum for hende.

»Det gør, at jeg kan slappe lidt af og sidde og finde på nye designs,« siger smykkedesigneren, der arbejder bevidst med sine materialer og sit udtryk, når hun laver øreringe, armbånd og halskæder i både guld og sølv.

Samtidig har hun truffet nogle klare fravalg.

»Der er nogle motiver, jeg ikke laver. Det gælder for eksempel regnbuesmykker (ofte forbundet med pridebevægelsen, red.) eller alt det, der handler om det onde,« fortæller hun.

Større end Julie troede

Løvens Hule Junior gav efterskoleeleven et markant skub i retning af den drøm, hun allerede var i gang med at forfølge.

»Mit smykkefirma er kommet meget længere og er blevet større, end jeg troede var muligt,« siger iværksætteren, der efter programmet fik designet en ny og mere iøjnefaldende hjemmeside.

I dag har hun 2500 følgere på Instagram og en lille gruppe på TikTok. Sidste år omsatte hendes virksomhed for omkring 35.000 kroner.

»Min største glæde i det har været, at jeg kunne sende penge fra mit arbejde til Scleroseforeningen.«

Tv-deltagelsen har også haft en uventet effekt på hendes selvtilid.

»Jeg har fået mere frimodighed, også når jeg skal til eksamen,« siger sønderjyden, der er glad for sit efterskoleliv.

Hun fremhæver både de kristne værdier, fællesskabet og gymnastik med dans og performance.

»Gymnastik er ligesom smykkerne et sted, hvor jeg kan udtrykke mig,« forklarer Julie Jørgensen.

Gå efter drømmen

Hendes fremtid er fyldt af drømme. Hun håber, at virksomheden bliver større, og måske kan smykkerne komme til salg i butikker.

»Det er i hvert fald én af mine forhåbninger. Jeg har snakket med min frisør, om hun måske kunne have dem. Men jeg håber da også, at de kan komme ud i nogle af de større butikker, som folk kender,« siger hun.

Samtidig er hun realistisk. Hun går i 10. klasse og vil bagefter tage en uddannelse inden for sundhed.

»Jeg vil gerne have en uddannelse som backup, hvis min drøm om at kunne leve af smykkerne ikke fungerer,« forklarer Julie Jørgensen.

Når hun ser tilbage på de tre år som iværksætter, er én ting især kommet bag på hende.

»Jeg er overrasket over, hvor stort det egentlig kan blive, bare man har en drøm. Hvis jeg skal give et råd til andre er det: Hvis I har en drøm, så bare gå efter den.« ■

Jeg bliver så rørt

Mona Lagoni er scleroseramt, og det har inspireret datteren til at lave en smykkevirksomhed, så hun kan hjælpe mennesker med sclerose

Det er tydeligt at høre i telefonen, at Mona Lagoni bliver bevæget, da hun får spørgsmålet om, hvad det betyder for hende, at datteren Julie Jørgensen har startet en smykkevirksomhed for at hjælpe andre mennesker med sclerose – ligesom hende selv.

»Jeg bliver så rørt. Det er jo stort at have en datter, der har sådan et stort hjerte,« siger Mona Lagoni, der er 50 år og har levet med sclerose siden 1995.

»Julie bruger så meget fritid på det, og hun får ikke ret meget ud af det selv. Hun gør det bare, fordi hun synes, det er sjovt, og så for min skyld.«

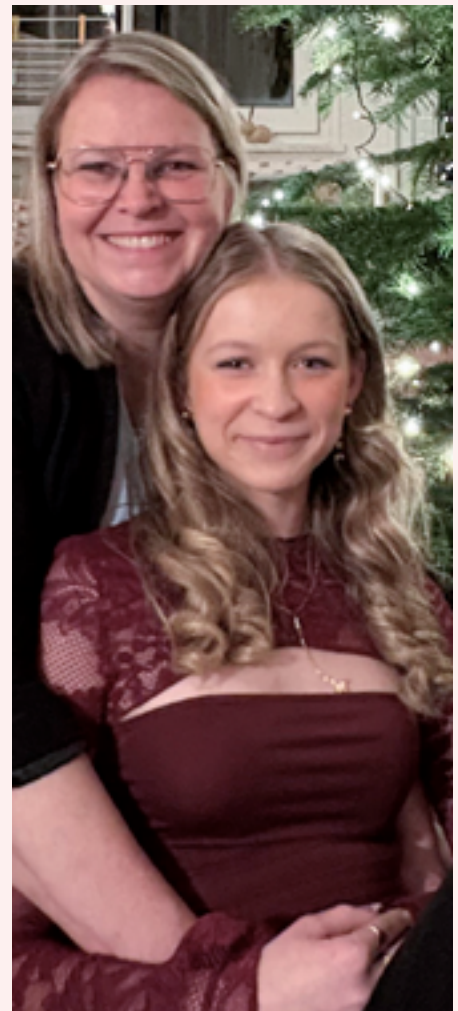
Mona Lagoni arbejder seks timer om ugen i fleksjob som blomsterdekoratør. Mere kan hun ikke holde til. Julie og hendes lillebror har derfor tidligt lært at tage ansvar.

»Mine børn har helt fra små fået lov til at tage ansvar, fordi jeg ikke altid selv har kunnet klare mange praktiske opgaver. Det har udviklet dem, og det har gjort, at vi kan stole på hinanden.«

Familiens opbakning

Smykkevirksomheden er blevet et fælles projekt i familien, selv om datteren helst vil stå for det meste selv.

»Hun er ikke meget for, at jeg skal hjælpe hende med at lave smykker. Jeg vil jo gerne hjælpe, når hun har mange ordrer, men jeg har nådigst fået lov til at sætte enkelte perler på,« siger moren, og kalder det

Mona Lagonis sclerosesygdom har gjort, at hun og datteren har et tæt mor-datter-forhold.

Foto: Privat

»helt fair«, når datteren siger: »Det er mit projekt. Jeg vil gerne stå inde for det.«

Så bakker familien op på andre måder med for eksempel transport og at stille op på messer.

»Det giver os et fællesskab, fordi vi har det her sammen,« forklarer Mona Lagoni. ■

Midt i sekularisering er Martensen værd at huske på

Kierkegaard og Grundtvig hånede ham, men i samtiden satte biskop Martensen som socialkonserverativ samfundsrevser stort præg på folkekirken og samfundslivet i en grad, der hænger ved i 2026

I flere tilfælde kan vi lære noget af historien. Som danskere lever vi i et samfund med eskalerende sekularisering, hvor kristendommen til tider synes under pres. Selvom nye tendenser viser, at man kan tale om tro i det offentlige rum, kan det indimellem være vanskeligt at kæmpe for kristne værdier. Der kan også være en oplevelse af, at kirken har mistet eller selv mangler en klar røst ud fra sit lutherske grundlag.

Den aktuelle situation, erfarer vi, udspiller sig på sin måde, men der er interessante lighedspunkter med den sekulariseringsproces, som fandt sted i 1800-tallet, hvor kultur og viden ikke længere skulle begrundes ud fra kristendommen. Ikke mindst omkring 1870'erne med *Det moderne gennembrud*, med Brandes' moralske frigørelse (blandt andet synet på ægteskabet) og videnskabens landvindinger (for eksempel darwinismens fremkomst).

Samtiden var på den ene side karakteriseret af kulturradikalismens materialisme i de nye videnskabelige, ideologiske, litterære og politiske ståsteder.

På den anden side – midt i opbrud, verdsliggørelse og individualisering – opstod en kontrast med den kirkelige konservatisme og vækkelsesbevægelsernes tilblivelse med fastholdelse af kristendommens betydning og synet for de udsatte i samfundet, hvoraf sporene for velfærdssamfundet blev lagt.

En stor skikkelse i samtiden

På en interessant måde giver bogen *En socialkonserverativ samfundsrevser. Biskop H.L. Martensen og sekulariseringen* indblik i dette. Den udkom i foråret 2025 og er skrevet af kirkehistorikeren Jens Rasmussen, som har skrevet en lang række bøger om 1800-tallets kirkelige brydninger og deres betydning for nutiden.

En af de store personskikkelser, som stod i spændingsfeltet mellem det moderne (samfundets sekularisering) og den kirkelige konservatisme (kristendommens forankring i samfundet) er Hans Lassen Martensen (1808-1884). Han var Sjællands biskop fra 1854 til sin død og professor i teologi fra 1840.

Martensen har haft en kolossal betydning for den danske kirke og dens teologi, og en stor del af folkekirkens præster og lægfolks teologiske tanker i dag er formentligt langt tættere på Martensens konservative, men konsensusøgende lutherske teologi. Hans betydning og indflydelse er vi ikke så bevidste om, da han ofte har stået i skyggerne af sine to store samtidige, Søren Kierkegaard og N.F.S. Grundtvig, der begge havde hånlige ord til overs for denne kirkens førstemand.

Martensen var tidens markante kirkeleder og lidt af en socialkonserverativ samfundsrevser. Han deltog i samtidens debatter, som er ganske relevante ud fra tilsvarende debatter i vores tid. Man får lyst til at nærstudere hans kritiske blik på flere samtidshold og inddrage ham som samtalepartner, da fortiden så underligt bliver aktualiseret i nutiden. Her er hans tanker om den teologiske sammenhængskraft i både kirke og samfund også tankevækkende i en tid, hvor religion på ingen måde er på vej ud af det offentlige rum.

Samtidsrelevante forhold

Hvad der ikke er plads til at udfolde her, men som stadig er dagsaktuelt i 2026, er dels hans syn på kirkeforfatningsspørgsmålet, dels om folkekirkens fælles værdier.

Efter grundlovens indførelse i 1849 blev det en vigtig sag for Martensen at sætte fokus på, hvad det var for en folkekirke, som blev »født« efter enevældens ophør. Hvordan skulle man forstå statskirkens/folkekirkens tilknytning til staten? Og hvad betød

det mere konkret, at »folkekirkens forfatning ordnes ved lov«? Folkekirkens styring og struktur er stadig et (kirke)politisk debatemne – og med afskaffelse af store bededag er spørgsmålet genantændt.

Et andet vigtigt anliggende for ham var at bekæmpe den sekularisering, hvor al religion skulle skilles fra samfundet og være en privat tro. Sekulariseringen og religiøs individualisme truede med at opløse folkekirken, og dermed dens fælles værdier og den fælles lutherske bekendelse og liturgi. Derfor har ritualer betydning for sammenhængskraften i kirken, og det er ikke ligegyldigt, hvordan de udformes – det gælder også aktuelt om et muligt nyt dåbsritual.

For Martensen var friheden i kirken ikke bare lig med frie rammer i rummelighed og i trosfrihed, men den må være bundet af det indstiftede embede og bekendelsesskrifterne. Hvordan det udfoldes hos Martensen i samtiden, og hvad det giver af perspektiv for nutiden, anbefales det at læse mere om i bogen.

Socialisme og kristendom

Martensen blev optaget af socialetikken. Han gik ind for en kristelig stat og enhedskultur, men måtte konstatere, at det danske samfund udviklede sig i sidste halvdel af 1800-tallet med tydelige tegn på et sekulariseret demokratisk samfund.

Det kristne blev i oplysning og kultur skiftet ud med det folkelige. Samfundsudviklingen viste et nådesløst industrisamfund

»For Martensen var friheden i kirken ikke bare lig med frie rammer i rummelighed og i trosfrihed«

med få rige og mange fattige – et samfund præget af økonomisk liberalisering helt løsrevet fra den kristne etik, mente Martensen. Det skabte øget opbrud og splittelser i familieliv og et presset arbejdsliv. De sociale vilkår blev ændret for mange og forværret for de fleste.

Udviklingen fik Martensen til at reagere så stærkt, at hans kultur- og samfundssyn vakte opsigt i samtiden. Han lancerede en etisk socialisme, benævnt som kristen socialisme. Det skete med skriftet *Socialisme og Christendom* (1874). Martensen hævdede, at statens opgave var at fremme »Almeenvellet!«, og at en positiv udvikling kun kunne ske, hvor den sociale elendighed og fattigdom blev bekæmpet.

Samfundets dybe skel mellem rig og fattig fremkaldte som regel nød og elendighed, og hvor det skete, var kristendommen ikke til stede. Derfor var målet fortsat en kristelig stat, som bedst beskyttede de fattige.

Martensen udfoldede sine tanker i *Den christelige Ethik* først i den almindelige del (1871) og dernæst særligt omkring praksis i den specielle del (1878). Det sociale liv handler om den personlige »Pligtbevidsthed« angående »Familie, Fædreland og Borgersamfund«. Han støttede den kristne filantropi og statsfinansieret socialhjælp, og samtidens internationale socialistiske strømninger har uden tvivl præget hans teologiske tankegods. Sikkert derfor fik Martensens tanker også senere indflydelse på velfærdsstatens begyndelse.

Forløber for velfærdsstaten

Om der så går en så direkte linje fra Martensens socialetik via Socialdemokratiets første partiprogram fra 1876 til Steinckes socialreform fra 1933 som en af grundpillerne i opbygningen af den danske velfærdsstat, sådan som Jens Rasmussen præsenterer i sin bog, er jeg ikke helt overbevist om, om end fremstillingen er spændende, nuanceret og oplysende.

Der er flere perspektiver på koblingen mellem kristendom og socialisme i den tidsperiode, som Jørn Henrik Petersen for eksempel skildrer det i *Jesus – den første socialist. Om forholdet mellem arbejderbevægelsen, religionen, kristendommen, kirken og præsterne i perioden 1871-1921* fra 2025.

Derudover savner jeg et større blik for betydningen af det diakonale arbejde hos de kirkelige vækkelsesbevægelser i vejen til velfærdsstatens fødsel. ■

Fugle kan lære os at søge

Gud giver fuglene mad, men de må aktivt opsøge den. Sådan er det også med troens mad

Jeg kan virkelig godt lide at kigge på fugle. De er så forskellige, og de giver mig glæde, når jeg ser dem i min have, eller når de flyver frit i luften eller sidder stille på en gren. Engang havde vi et duepar, som holdt til i et træ tæt på vores have. Det var fascinerende at se, hvordan de vendte tilbage igen og igen.

Gud ønsker handling

Når vi standser op og ser på fuglene, kan vi lære noget vigtigt. De hopper rundt på jorden, vender blade, pipper til hinanden og spejder opmærksomt. De sidder ikke bare og venter på, at maden falder ned fra himlen. Hvis de ikke søger føde, får de den ikke. Gud har skabt dem med et instinkt,

der driver dem til handling og opmærksomhed.

Gud ønsker også, at vi er opmærksomme på os selv og på andre, og han ønsker, at vi handler. Gud har givet os alt, hvad vi behøver for at leve i fællesskab med ham, men han trænger sig ikke på. Hvis vi aldrig søger ham, hvis vi aldrig stopper op, lytter og rækker ud, kan vi ende med at gå sultne rundt og måske spørge: »Hvor er du Gud?«

Mere end fugle

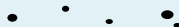
At søge Gud kræver handling. Det sker, når vi tager tid til bøn, når vi åbner Bibelen og lader ordene tale til os, når vi synger og lovpriser, og når vi deler tro og liv med hinanden. Gud er ikke langt væk. Han er i os, tæt på vores tanker og vores liv. Det er stort, at en så mægtig Gud vil bo i os, og det er trygt at vide.

Jesus siger: »Se himlens fugle, de sår ikke og høster ikke og samler ikke i lader, og jeres himmelske fader giver dem føden. Er I ikke langt mere værd end de?« (Matt 6,26).

Vi er mere end fugle, og vi har brug for hinanden – nogen har brug for os. Når én er træt, kan andre bede og bære. Lad os hjælpe hinanden til at søge Gud – ikke ved at tale dårligt om dem, der ikke magter at komme i kirke eller til møde eller har svært ved at dele deres tro, men ved at folde vores hænder og bede for dem. Og det gode er, at når vi beder for andre, så søger vi også selv Gud og kommer tættere på ham. ■

Berit Skødt er konsulent i Danmarks Folkekirkelige Søndagsskoler. Hun bor i Lystrup ved Aarhus.

Den stille **vækkelse** er også nået til Danmark

Foto: Tanja Nik © Getty images

Der blev spidset både ører og øjne i hele det kirkelige Vesteuropa, da det engelske bibelselskab i april 2025 fremlagde en undersøgelse med overraskende perspektiver. Efter årtier med faldende kirkegang viser undersøgelsen, at andelen af kirkegængere blandt 18-24-årige i England og Wales er steget fra fire procent i 2018 til 16 procent i 2024. Særligt unge mænd er begyndt at søge kirken. Hver femte mand mellem 18 og 24 år svarer, at de går i kirke mindst en gang om måneden.

Dårligt var rapporten landet, før tendensen blev bekræftet i flere andre vestlige lande. Måske ikke så markant som i Storbritannien, men dog en klar fornemmelse af øget interesse for kirke og tro. Først an af unge – og særligt af unge mænd.

Tendensen er blevet kaldt den stille vækkelse, for den er ikke resultatet af store kampagner eller højtråbende vækkelsesmøder. Det diskuteres da også, om der overhovedet er tale om vækkelse. Det må eftertiden afgøre.

Som det fremgår af temasiderne i denne udgave af impuls, mærkes tendensen også i Danmark, og den begynder at kunne aflæses i nogle opinionsundersøgelser.

Blandt andet fik Berlinske i 2025 foretaget en Verian-undersøgelse, som er sammenlignelig med en undersøgelse fra 2010. Her svarer syv procent af de unge, at de går regelmæssigt i kirke mod tre procent i 2010. Og ved højtiderne er tallet fordoblet fra 15 procent i 2010 til 30 procent i 2025.

Ganske mange kirker og kristne fællesskaber kan også berette om, hvordan de bliver opsøgt af unge nykristne, som med vidt forskellige forhistorier har søgt fællesskab og hjælp til bibellæsning og livet som kristen.

Målet med temasiderne er ikke at dokumentere tendensen, men at indsamle historierne om, hvordan fællesskaber har tacklet denne uventede opgave, så de gode råd og erfaringer kan blive delt. ■

Sådan håndterer vi vækkelsen

Hvad gør vi, når mænd og kvinder vil lære Gud at kende? Her er ni bud på, hvordan kristne landet over møder nye troende

VIGERSLEV:

Flere unge søger bare højmessen

I Vigerslev Kirke i Valby oplever sognepræst Henrik Arendt Laursen, at nogle unge mennesker er begyndt at komme i kirke og meget trofast efterhånden.

»Nogle kommer hver søndag, andre nærmere hver anden gang, men fælles er, at de også tager andre med,« fortæller Henrik Arendt Laursen.

En af de unge begyndte for eksempel bare at komme til højmessen.

»Flere af de unge søger ikke noget smart eller et ungdomsfællesskab. De søger bare højmessen. Det synes jeg faktisk er lidt vildt,« forklarer sognepræsten.

Kirken forsøger bevidst at favne dem, og der er opbakning fra menighedsrådet, som har afsat penge til, at de unge kan mødes og have det hyggeligt.

»Vi gør meget ud af at hilse på dem, og vi arbejder på, at de lærer hinanden at kende og får venskabsrelationer. Vi har nogle unge i kirken, som er rigtig gode til at hilse på de andre unge og tage dem med,« siger sognepræsten. /AMI

VEJLE:

Bevar mysteriet og gå med de nye

For Martin Højgaard Jensen, der er præst ved Bykirken i Vejle, har mødet med mange nye kristne de senere år været en vigtig lektion. Sammen med menighedsrådet har han blandt andet lyttet til råd fra den britiske podcaster Justin Brierley, der beskriver den stille vækkelse i England. Han fortæller blandt andet, at kristendommens mysterium og det uforklarlige fylder meget hos de nye kristne. Et mysterium som nogle kirker nok ellers har nedtonet i forsøget på at gøre kristentroen lettilgængelig og forståelig.

»I mine tidlige år som frikirkepræst i oo'erne i Næstved var vi mere præget af at skulle være en søgervenlig kirke. Vi ville forsøge at forklare alting, og jeg anstrengte mig for, at vi kunne blive en kirke med et bestemt udtryk.«

Forvent at møde Gud

Bykirken i Vejle, som er en pinsekirke og en del af netværket Mosaik, forsøger at prioritere og have fokus på åndelige ting,

som oprindeligt også kendetegner det at være en karismatisk pinsekirke, forklarer præsten.

»Det er netop også mysteriet, der gør, at mennesker lige nu tager imod Jesus. Derfor skal vi også stå ved at være dem, vi som kirke er, og være mindre rationelle, end vi måske har været.«

Kirken skal give plads til den subjektive gudsoplevelse, mener præsten, der blandt andet har oplevet markant vokseværk i pinsekirkens ungdomsfællesskab.

»Vi må have en forventning om, at Gud er nær, og at det selvfølgelig er Gud, de har mødt, når de kommer og fortæller det,« siger Martin Højgaard Jensen og peger på medvandring som en vigtig opgave.

»Vi skal som kirke møde mennesker på deres rejse med Gud og følges med dem.« /NEB

KØBENHAVN:

Forsøger at favne nye med nærhed

Frikirken Hillsong i København oplever markant vækst. Inden for det seneste år er deltagerantallet steget med 20 procent,

20 gange i efteråret tog præst i Borgerkirken i Silkeborg Bent Skovhus Christensen sin tuk-tuk med til byens gymnasium for at dele kaffe ud og tale om tro med de unge. Nu fører det måske til et alphakursus for gymnasieelever.

Foto: Bent Skovhus Christensen

så omkring 800 nu samlet set kommer til søndagens tre gudstjenester.

Præst Thomas Hansen forklarer, at kirken forsøger at favne de mange nye gennem blandt andet konnektgrupper og bibelstudiegrupper, som kirken har fokus på.

»Vi har altid sagt, at jo større vi bliver, jo mindre bliver vi nødt til at blive. Det betyder, at jo flere og mindre grupper må vi lave i det store fællesskab.«

Kirken deler bibler ud til dem, der ønsker at følge Jesus og tilbyder deltagelse i kristendomskurser og i forskellige typer af fællesskaber.

»Vi prøver at give så mange muligheder, der kan passe ind i folks hverdag,« siger han, men understreger også:

»Hvis det er en vandring, de vil med Gud, så skal de også ændre rytme i deres liv og passe de åndelige discipliner ind.« /AMI

ALLERØD: Bibelkredsen er vigtig

I Indre Mission i Allerød finder nye både ind i fællesskabet fra gaden og ved, at man inviterer hinanden med, fortæller Maria Legarth, missionskonsulent og en del af fællesskabet i Allerød IM.

Hun har talt med flere, som siger, at de oplever en fred ved at komme i missionshuset.

For Maria Legarth hænger det sammen med måden, nye bliver mødt på.

»Vi gør meget for, at de bliver inkluderet i fællesskabet. Derfor bliver de hurtigt inviteret med i en bibelkreds. Jeg tror faktisk, det med bibelkredsen er ret vigtigt,« siger hun.

Maria Legarth understreger, at det handler om at inkludere og se mennesker, som de er og ikke som et »dem og os.«

I vinterhalvåret mødes man til fællessang om mandagen. Det er et sted, hvor de nye inviterer deres venner med, og de nye vil gerne tage ansvar på aftenerne med fællessang.

»Nogle af de nye slås nærmest om at lave mad – det er vigtigt, at nye får opgaver og dermed et ansvar.« /AMI

SILKEBORG: Vigtigt at hilse på alle

Efter to nyligt afholdte alphakurser i Borgerkirken i Silkeborg er flere blevet kristne. Nogle af deltagerne dukkede bare op til ►

- kurset fra gaden, mens de fleste er blevet inviteret med. Det fortæller kirkens præst, Bent Skovhus Christensen, der oplever, at kirkens medlemmer er gode til at invitere venner med.

Han forklarer, at det ligger dybt i kirkens identitet at »være kirke for dem, der ikke går i kirke.«

Gudstjenesterne er derfor indrettet til mennesker, der kommer direkte fra gaden.

»Vi gør meget ud af, at alle føler sig velkomne ved at vi hilser på hinanden, drikker kaffe under gudstjenesten, og alt foregår i et nutidigt sprog,« siger præsten.

»Mange har fortalt mig, at den måde, de bliver taget imod på, betyder meget,« siger han.

Lige nu bruger præsten meget tid på at gøre en indsats blandt gymnasieelever i Silkeborg, hvor han står ved gymnasiet med sin tuk-tuk vogn og deler kaffe ud og snakker tro. 20 gange stod han der i efteråret.

»Jeg møder en stor interesse blandt gymnasieleverne for at snakke tro,« forklarer Bent Skovhus Christensen, der lige nu arbejder sammen med KFS om at lave et alphakursus på gymnasiet, hvis det er muligt. /AMI

TØRRING:

Kreagruppe møder behov

I missionshuset i Tørring er en kreagruppe blevet til ud fra et ønske om, at det skulle være lettere for folk at komme ind i missionshuset.

»Vi vil gerne skabe et rum, der er uformelt og uden forpligtelser, og hvor man kan komme, som man er,« fortæller Lisa Oslo Jensen, der er initiativtager.

Gruppen samler typisk ni til ti personer torsdag aften hver anden uge. Nogle finder selv vej, mens andre er blevet inviteret med af andre deltagere.

»Der var en person, som efterlyste et fællesskab på Facebook. Det så en person fra gruppen, som tilbød, at de kunne følges. Personen har siden gjort det sam-

I missionshuset i Slagelse oplever Lene Rasmussen og resten af fællesskabet, at personlige invitationer og varme samtaler får nye til at føle sig hjemme fra dag ét.

Foto: Lene Rasmussen

me,« siger Lisa Oslo Jensen, der glæder sig over, at personen også kommer til andre møder i missionshuset og gerne vil hjælpe til.

Ud af kreagruppen er der opstået en åben bibelstudiegruppe, fordi fire personer havde et ønske om at læse i Bibelen, ligesom nogle fra kreagruppen også er begyndt at komme til andre møder i missionshuset. /AMI

ODENSE:

Frokostfællesskab er en enkel vej

I Sankt Hans Kirke i Odense har gruppen »Unge i Sankt Hans« fundet en enkel opskrift på at inkludere nye ansigter i fællesskabet med en uformel invitation til frokost lige efter gudstjenesten.

»Konceptet er meget simpelt. Det er ikke specielt organiseret eller noget. Men der var på et tidspunkt en fra kirken, som var god til at sige hver søndag, at vi skulle spise frokost sammen. Så sørgede vi for at invitere alle med til frokost, og efterhånden er det bare noget, vi gør,« forklarer Steffen Birkmose, der er en del af fællesskabet.

Mellem 10 og 30 personer deltager i frokostfællesskabet, som mødes i private hjem eller i sognehuset.

»Vi har rigtig gode erfaringer med det. Mange, som er kommet forbi til gudstjeneste, er blevet hængende, fordi de lynhurtigt oplever, at de er inddraget i et fællesskab. Så vi har et rigtig godt fællesskab i gruppen,« siger Steffen Birkmose.

»Jeg tror, at over 50 procent kommer ikke fra kristne hjem, og flere er i dag blevet kristne.« /AMI

SLAGELSE:

Ud på gaden og husk naboerne

I stedet for at vente på, at folk trådte over dørtrinnet til missionshuset, valgte Indre Mission i Slagelse i sommer at rykke ud på gaden under overskriften »Åben Café« og snakke med folk.

»Det har været en rigtig god oplevelse, for folk vil gerne snakke om kristendom og har slet ikke været negative eller ubehagelige,« fortæller formand i Slagelse Indre Mission Lene Rasmussen.

Blandt de mange samtaler på gaden husker Lene Rasmussen særligt et ungt par.

De havde gået på caminoen og var efterfølgende begyndt at læse i Bibelen. Selvom de ikke kommer så ofte i fællesskabet, har deres åbenhed og interesse været med til at bekræfte værdien af den direkte kontakt.

Andre har selv fundet vej til fællesskabet via de digitale medier.

»En kvinde opsøgte specifikt missionshuset, fordi hun ledte efter et sted at møde 'seriøse kristne'. Hun deltager nu i både møder og valgmenighedsgudstjenester,« siger Lene Rasmussen.

»Jeg har personligt gjort det, at jeg har inviteret hende hjem til mig. Jeg synes, det giver en bedre samtale og mere tid at mødes privat. Jeg har også inviteret hende med i en bibelkreds. Det er vigtigt, at de hurtigt kommer ind i et tættere fællesskab.«

Erfaringerne fra sommerens samtaler og de nye ansigter i huset har sat skub i tankerne om fremtiden i Slagelse. Det handler ikke længere kun om de traditionelle møder, men om at skabe rum, hvor det er naturligt for naboerne at træde ind.

»Vi er blevet inspireret til at fokusere mere på spisefællesskaber og har besluttet,

at vores høstfest skal være et spisefællesskab for vores naboer, og at den skal være ekstra udadrettet,« forklarer formanden. /AMI

GADEEVANGELISTEN:

Giv tid og hjælp til bibellæsning

Langfredag og anden juledag holdt de fri, men ellers var gadeteamet fra OAC Danmark, det tidligere Friluftsmmissionen, på gaden i København hver eneste fredag i 2025 for at tale med mennesker om tro. De sidste par år har teamet oplevet, at langt flere end tidligere viser interesse og stiller spørgsmål, fortæller evangelist og landsleder Torben Østermark.

Han og resten af teamet er ofte de første kristne, folk møder. Og nogle gange får de mulighed for at sende folk videre til en kirke eller et andet kristent fællesskab i byen.

»Mange af dem, vi taler med, mangler et sted at høre til og noget at bygge deres liv på. Derfor er noget af det vigtigste, vi som

kristne fællesskaber kan tilbyde, at der er nogle, der har tid til at være sammen med dem og vise dem, hvad det vil sige at tro på Jesus. Vi oplever også, at mange har læst lidt i Bibelen eller gerne vil i gang. Derfor er det vigtigt, at vi hurtigt kan tilbyde dem at komme med i en bibelgruppe eller på et kristendoms kursus, hvor de kan lære noget om Bibelen og læse den sammen med mere erfarne kristne,« siger Torben Østermark.

Fællesskaber gør det godt

Han kommer regelmæssigt rundt i landet i forbindelse med møder og fremstød, og han oplever, at de kristne fællesskaber gør det godt. Derfor er hans budskab heller ikke, at meget skal laves om.

»Jeg synes, de gør det godt og finder deres måder at gøre tingene på. Det bekræfter mig i, at hvis Gud sender vækkelse, så giver han også de kristne åbne hjerter til at tage imod mennesker,« siger han.

»Jeg tror ikke, det handler om at skabe en masse nye arrangementer. Det handler snarere om at snakke med dem, ringe til dem og invitere dem med hjem.« /ONL

Hver fredag står Torben Østermark og gadeteamet fra OAC Danmark klar ved Nørreport Station i København.

Foto: OAC Danmark

De tre oplægsholdere Kurt E. Larsen (tv.), Jonas Adelin Jørgensen (mf.) og Michael Mørch Thunbo indledte et dialogmøde om vækkelse på Menighedsfakultetet og satte rammen for samtalen over en eftermiddag.

Foto: Anette Maria Ingemansen

Vækkelsen banker på – er kirken klar?

Præster og teologer diskuterede, hvordan kirken kan gribe unge, der er på vej mod troen

For et par måneder siden var Peter Søs, lektor i systematisk teologi på Menighedsfakultetet (MF), til gudstjeneste i sin kirke på Vestamager. Her bemærkede han en

ung mand, som kiggede meget engageret i sin salmebog.

»Jeg sad og tænkte på, hvordan jeg kunne få ham ind i et fællesskab med én på

hans egen alder. Og om et fællesskab, hvor man spiser pizza kunne være interessant, men det var han ikke interesseret i.«

Peter Søs fortalte historien som indledning på en temaeftermiddag om vækkelse, der var en del af MF's årlige teolkursus i januar.

»Hvad siger man, og hvad gør man i den situation? Jeg er sikker på, at vi er mange,

der i den seneste tid har haft denne type af oplevelser. Jeg er spændt på, om vi når en konklusion eller det er noget, vi er på vej i.»

Forskellige generationer af præster, teologer og enkelte teologistuderende deltog i eftermiddagen om, hvordan kirken griber vækkelsen an.

Missional nysgerrighed

På baggrund af oplæg om vækkelse historisk belyst af professor emeritus i kirkehistorie Kurt E. Larsen, et oplæg om vækkelser i nutiden ved Jonas Adelin Jørgensen fra Folkekirkens Mellemkirkelige Råd samt et indspark fra ph-d.-studerende ved MF Michael Mørch Thunbo var der lagt om til en debat om emnet.

En organisationsleder pegede på, at kirken må møde mennesker med en missional nysgerrighed og begrundede det med en personlig historie.

»Jeg mødte en ung fyr uden kirkelig baggrund, som havde læst Matthæusevangeliet og var blevet overbevist om, at han skulle omvende sig. Så gik han til sin lokale sognekirke og sagde det til præsten, som svarede: 'Sådan er kristendommen ikke, den knytter sig til det liv, du har.'«

Det, vi kan gøre, er ifølge Kurt E. Larsen at være meget tydelige som kristne fællesskaber

»Og tilgængelige for mennesker, lytte til dem og snakke med dem.«

Usundt eller okay

En præst fra en frimenighed påpegede, at det nye for ham er, at man ikke længere kan starte med at fortælle unge, at de er syndere.

»Det virker ikke mere. I stedet begynder vi med at sige, at Gud elsker dem, og Gud er med dem. Så kommer det andet senere. Er det et usundt tegn, eller er det okay?« ville han vide.

Jonas Adelin Jørgensen svarede med et perspektiv fra Det Nye Testamente.

»Der er ikke kun én model eller én måde at møde Jesus på. Mennesker kommer til tro af forskellige grunde, og det kan være en trøst i den situation.«

En dybere længsel

En del af samtalen handlede om, hvordan kirken kan møde unge, der søger forkyndelse på TikTok. En ældre præst formulerede sin bekymring.

»Jeg møder flere, som har været optaget af forkyndelse på TikTok, hvor de får meget præcise svar på, hvordan de skal leve. Det flugter ikke altid med den evangeliske frihed, som jeg i hvert fald gerne vil stå for. Så hvad gør vi som luthersk kirke?«

»Jeg tror, det hænger sammen med en anti-postmoderne længsel efter at kunne navigere klart og tydeligt i en fragmenteret verden,« svarede Michael Mørch Thunbo.

Han mener, fænomenet peger på en dybere længsel.

»Noget af det, kirken skal øve sig på, er at skabe muligheder for, at man kan finde vej ind i kirken. Ind i kirkens praksis, ind i kirkens rytme og ind i fællesskaberne. Så kristendommen bliver mere end det, man møder online, men bliver en del af ens liv og hverdag.«

Brug for lutheranere på TikTok

En teologistuderende fortalte om en ung mand, der deler sin tro på TikTok og har mange nysgerrige følgere, der stiller spørgsmål om tro.

»Jeg tænkte, at wow, hvis det skete i en af vores kirker, ville det være vildt og smukt. Tænk, at han som 20-årig har det reach. Vækkelsen er også blandt unge, og vi må ikke glemme de digitale medier. Der er sindssygt mange muligheder,«

Samtidig pegede den teologistuderende på et behov for kirkelig opbakning. Sagen er nemlig, fandt hun ud af, at den unge missionær med den store rækkevidde på det sociale medie er mormon.

»Vi har virkelig brug for lutherske fuldtidsmissionærer. Vi har brug for et netværk, der kan gribe de her mennesker og sparre teologisk med dem og hjælpe med at knytte dem til et konkret fællesskab, så det kan blive holdbart og føre til discipelskab.«

Unge er kommet af sig selv

I løbet af dialogen kom der også flere bud på, hvordan menighedslivet kan rumme den stille vækkelse lige fra åbne og rummelige fællesskaber til opmærksomhed på musikformen.

En ældre præst fortalte, at væksten i hans menighed var kommet uden særlige tiltag.

»Vi har ikke gjort noget som helst ekstra ved gudstjenesten. Alligevel er der inden for de seneste år kommet 12 unge mennesker af sig selv. Og de tager deres venner og familier med.« ■

»Vi må ikke glemme de digitale medier. Der er sindssygt mange muligheder«

Temadag får en toer

Temadagen om vækkelse bliver den 21. september fulgt op af en temadag mere på Menighedsfakultetet, hvor man dykker dybere ned i emnet.

Jeg måtte godt være ny og forvirret

Hvis der ikke er et fællesskab, der tager imod, kan det næsten blive for meget at bære selv, siger Anders Storkborg, for hvem det har været afgørende, at kirken ikke forsøgte at kontrollere hans omvendelse

Det var slet ikke meningen, at han skulle ud den aften.

Tværtimod, for Anders Storkborg var syg og havde feber. Alligevel bad han i sin lejlighed i Aalborg nærmest i forbifarten en kort bøn til Gud og sluttede med ordene: »Brug mig som et værktøj.«

Den markante formulering var ikke dybere begrundet, end at han havde hørt, at det var fint med en fast afrunding på bøn. Kort tid inden var han begyndt at undersø-

ge, om der egentlig var noget om det med Gud og kristendom. Og faktisk var Anders Storkborg tættere på at nå til overbevisning, end han lige der i lejligheden var klar over.

Da han fra sjette sal kiggede ud over byen, fik han øje på en bakke i Nørresundby på nordsiden af Limfjorden. Noget uforklarligt trak i ham for at komme derover, men med sygdom i kroppen virkede det absurd, så han gik i gang med at lave mad.

»Jeg prøvede virkelig at bortforklare det og sagde til mig selv, at det var fjollet, men det blev ved med at presse sig på,« husker han.

Manden på bænken

Gennem længere tid havde den i dag 24-årige Anders Storkborg oplevet en række mærkelige sammentræf, som han dengang ikke havde bedre ord for end tilfældigheder, og nu kunne han ikke slippe tanken om bakken på den anden side af fjorden.

Til sidst slukkede han komfuret, trodsede sygdommen og gik over til bakken, hvorfra han kunne kigge tilbage mod Aalborg og undre sig over, hvad han egentlig skulle der.

På en bæk ved foden af bakken sad en mand med en øl i den ene hånd og en cigaret i den anden.

De faldt i snak, og på et tidspunkt tog snakken en drejning, da manden spurgte – eller nærmere konstaterede – om Anders Storkborg var kristen?

Først var han tilbageholdende med at svare bekræftende, men besluttede så at sige ja, for hvorfor havde han trods sygdommen og travet til Nørresundby, hvis det ikke var et udslag af tro?

»Det var første gang, jeg med min stemme erklærede mig for kristen.«

Skinrende kors

Samtalen handlede om mandens liv og tunge problemer, og Anders Storkborg gjorde ikke noget for at løse dem. Han lyttede bare.

»Jeg havde en fornemmelse af, at jeg ikke skulle fikse noget. Jeg skulle bare være der.«

På vej derfra mærkede han pludselig, hvordan en byrde lettede – ikke hos ham selv, men hos manden fra bænken, og i det samme slog det ham, at han faktisk heller ikke selv, foruden lidt drypnæse, var syg længere.

Og så gik det op for ham, at han havde taget turen for at få noget, men at han vist i stedet var kommet for at give. Og samtidig få.

Og det store kors, som han bærer i en kæde om halsen, og som er et arvestykke fra hans afdøde far, lyste på uforklarlig vis op på hans brystkasse.

Ingen forkerte spørgsmål

Impuls møder Anders Storkborg i Ansgars Kirken i Aalborg, hvor han i halvandet år har været fast kirkegænger, ligesom han blandt andet gennem en bibelgruppe for unge mænd, der er nye i troen, er blevet klogere på, hvad kristen tro egentlig er – og hvad et kristent fællesskab er.

Han har sagt ja til interviewet på en præmis om at være en del af det, der bliver betegnet som stille vækkelse, hvor blandt andre unge mænd som han selv, lidt ud af det blå, dukker op på kirkebænke og i missionshuse landet over med et ønske om at finde ud af, hvad det med Gud og tro er for noget.

For Anders Storkborg var det sværeste egentlig ikke oplevelsen på bakken, som han ikke bruger så meget krudt på at tolke, men alt det bagefter, da han mødte kirken og andre kristne.

»Jeg var bange for at sige noget forkert og at stille de forkerte spørgsmål eller blive mødt med svar, jeg slet ikke var klar til.«

For hvordan træder man ind i en kirke, når man ikke har sproget, baggrunden eller de uskrevede regler med sig? Foruden sin barnedåb havde Anders Storkborg ingen kristen opvækst og ingen naturlig fortrolighed med kirkelivet.

»Jeg havde ikke noget med i rygsækken. Ingen salmer, ingen bibelhistorier, ingen erfaring med, hvordan man er i en kirke.«

Sovende konfirmand

Faktisk var hans seneste møde med kirken i konfirmationstiden i Ansgars Kirken. Dengang var kirken ikke et sted, han frekventerede for ofte, og ved en af gudstjenesterne med en præst, der stadig er ansat i kirken, faldt han sågar i søvn.

»Det har vi grinet en del af, siden jeg kom tilbage,« fortæller han.

Hans forventning var, at nogen fra kirken hurtigt ville forklare ham, hvad hans oplevelser betød – blandt andet den aften på bakken – og hvad det nu forpligtede ham på, men det skete ikke.

»Der var ingen, der prøvede at overtage min historie. Ingen, der sagde: Det, du

»Der faldt en ro over mig, som jeg aldrig har oplevet før«

oplevede, betyder sådan og sådan. Det var en kæmpe lettelse.«

I stedet blev han modtaget af mennesker, der lyttede til ham, og en ung fyr på hans egen alder inviterede ham med til en aften i IMU.

Plads til forvirring

Invitationen åbnede døren til et fællesskab, der havde plads til Anders Storkborg og hans tro, der var så ny, at han knap nok kunne definere den.

»Jeg følte ikke, at jeg skulle præstere min tro. Jeg måtte godt være ny. Og forvirret,« husker Anders Storkborg, for hvem det blev afgørende, at hverken kirken eller missionshuset forsøgte at tage kontrollen over hans omvendelse.

»Gud havde allerede gjort noget. Det skulle de ikke forbedre. De skulle bare give plads.«

Han er ikke den eneste nye troende i kirken, har han opdaget. Også andre mænd og kvinder er kommet dertil med

stærke erfaringer og stor sårbarhed. Og med et behov for at møde kristne.

»Man kommer med noget, der er større, end man selv kan bære. Så hvis der ikke er et fællesskab, der tager imod, kan det næsten blive for meget.«

Vækkelse handler ikke kun om gennembruddet, understreger han. Den viser sig også i det rum, der er parat til at tage imod bagefter.

Tro er et svært ord

Hjemme i lejligheden efter den uforklarlige fodtur til Nørresundby kom han i tanke om et syn, han tre dage tidligere havde haft, men først nu forstod. Han så sig selv sidde på sin seng sammen med Jesus.

»Jeg kan ikke gengive, hvad der blev sagt, men jeg kan mærke, hvad det gjorde. Der faldt en ro over mig, som jeg aldrig har oplevet før,« forklarer Anders Storkborg.

Den mystiske oplevelse til trods betragter han sig selv som et rationelt menneske, og ordet tro har han det faktisk svært med.

»For mig føles det mere som viden. Altså ikke som noget, jeg kan bevise – men heller ikke som noget, jeg kan lade være med at handle på.«

Derfor måtte han op på bakken, hvilket blev et vendepunkt, men det var ikke dér, forandringen sluttede. Den begyndt snarere dér og har siden foldet sig ud i kirken og i IMU.

»Før jeg var troende, var jeg en vild, ung karl, og det er jeg stadig lidt en gang imellem, men der er kommet mere godt i mig,« siger Anders Storkborg uden forbehold og fromme tillæg.

Derfor er hans historie heller ikke et vidnesbyrd om et afsluttet kursskifte i livet, men en konstatering af, at noget i ham er sat i bevægelse.

Han er undervejs, og forandringen sker hele tiden og i tillid til, at Gud er med ham og ønsker, at han lever sit liv i tro og tillid.

»Jeg forstår ikke altid, hvorfor jeg skal det, Gud beder mig om, men jeg har lært, at det er det rigtige at følge.« ■

»Jeg følte ikke, at jeg skulle præstere min tro. Jeg måtte godt være ny. Og forvirret«

Foruden sin barnedåb havde Anders Storkborg ingen kristen opvækst og ingen naturlig fortrolighed med kirkelivet. Derfor var han usikker på, hvordan man træder ind i en kirke, når man ikke har sprog, baggrunden eller de uskrevne regler med sig.

Foto: Niels Ettrup Brande

Plads til nye kræver at vi er klar på **forandring** af fællesskaberne

IM og IMU skal kunne række ud til mennesker, vi endnu ikke kender, fastslår Jeppe Bech Holmgaard

I mange år har Indre Mission og IMU haft et stærkt fokus på relationel mission. Der er blevet undervist i og opfordret til at tale om tro med venner, naboer, kolleger, og andre, som man i forvejen har en relation til. Og hvis interessen er der, kan man invitere dem med ind i fællesskabet og helt konkret følge dem derhen.

Den tilgang har Jeppe Bech Holmgaard intet imod, men den kan ikke stå alene, mener han. De senere år har der vist sig en ny målgruppe, som kræver en ny forståelse af mission. Det fremlagde han for Indre Missions Hovedbestyrelse i november.

»Det er min oplevelse, at mennesker i dag kommer til tro på mange forskellige måder. Alt fra TikTok og drømme til oplevelser under påvirkning af euforiserende stoffer. Måske er de også kristne på andre måder, end vi er vant til,« siger Jeppe Bech Holmgaard, som er en del af IMU's landsudvalg og aktiv i Ansgars Kirken og missionshuset Bethesda i Aalborg.

Vi kender dem ikke

»Rundt om i landet sidder der mennesker, som er kommet til tro udenfor vores klassiske forståelse af fællesskaber. Nogle sidder alene, nogle er online, andre mødes i små grupper. De har ingen berøringsflader med os. Så hvis vi skal invitere dem ind i vores fællesskaber, må vi kunne række ud til nogen, som vi endnu ikke ved, hvem er,« konstaterer han.

»Det betyder, at vi for eksempel skal bruge sociale medier langt mere – og langt

bedre – end vi har gjort hidtil. På den måde kan vi fortælle, hvem vi er, og hvor vi er. Og vi vil jo ikke bare ramme dem med data. Vi vil ramme dem med relationer,« tilføjer han.

Derfor må hvert eneste lokale fællesskab forberede sig på at tage imod mennesker, som er helt anderledes end os, mener han.

»De kender ikke vores sociale koder, og de taler og handler sikkert på måder, vi ikke er vant til. Det er en stor opgave for et fællesskab. For hvis vi virkelig ønsker, at der skal være plads til dem, er vi nødt til at vinke farvel til noget af det, vi holder af, og i stedet være fællesskab på deres præmisser.«

Nyt sprog

For eksempel skal man indstille sig på, at der blive bandet i missionshuset.

»Hvis ingen bander, bør man nok kigge indad. Ikke fordi målet er, at folk skal bande, men fordi der gerne skulle være plads til dem, der taler anderledes end os. Og så skal vi også selv tale, så det er til at forstå,« understreger han.

»Det hjælper ikke, at taleren rejser sig og siger, at han føler sig 'sølet i lammets blod'. Hvem ved overhovedet, hvad det betyder? Vi skal vænne os af med at tale indforstået – både i forkyndelsen og med hinanden.«

Jeppe Bech Holmgaard har ikke en opskrift, der virker på alle fællesskaber, for alle fællesskaber har forskellige stærke

Jeppe Bech Holmgaard opfordrer alle fællesskaber i IM og IMU til at overveje, om de er parate til at tage imod nye.

Foto: Privat

og svage sider. Men det er vigtigt, at alle fællesskaber overvejer, om de er parate, og hvad der eventuelt skal ændres.

»Målet må være, at selv et menneske, som er gået forkert og ved en fejl er kommet ind ad døren til vores fællesskab, føler sig set og velkommen, så han eller hun får lyst til at blive og komme igen.« ■

Livet skal leves – ellers dør det

Jakobs brev får lov at udfordre en kristen kultur, der måske mangler lidt fokus på, at Gud giver os et liv, der skal leves

Introduktion

I dette forår vil vi i fem bibelstudier se på Jakobsbrevet:

- 1: Troens aktive udholdenhed *Impuls nr. 2 – 25. januar (Jakobs brev kapitel 1)*
- 2: Troens livstegn er gode gerninger *Impuls nr. 4 – 22. februar (Jakobs brev kapitel 2)*
- 3: Troens visdom styrer vores ord *Impuls nr. 6 – 22. marts (Jakobs brev kapitel 3)*
- 4: Troens kampe *Impuls nr. 8 – 19. april (Jakobs brev kapitel 4)*
- 5: Troens udholdenhed i bøn *Impuls nr. 10 – 17. maj (Jakobs brev kapitel 5)*

Forfatteren til Jakobsbrevet er lillebror til Jesus. Han var en af »søjlerne« i menigheden i Jerusalem (Gal 2,9). Han udfolder blandt andet denne lederrolle ved apostelmødet (ApG 15,13).

Han har desuden rejst rundt til en del af de nye menigheder (1 Kor 9,5). Det er nok dem, han skriver til med betegnelsen »De tolv stammer, som lever spredt blandt andre folkeslag« (Jak 1,1). Det er menigheder, hvor de fleste var jøder (tolvstamme-folket), der var kommet til tro på Jesus.

Jakob har været hos dem, så han behøver ikke fortælle alt det grundlæggende i kristendommen igen, men kan nøjes med

at fremhæve nogle få ting, der er aktuelle for menighedernes liv og tro. Da Jakob ifølge en datidig anerkendt historiker blev henrettet i år 62, må dette brev høre til blandt de ældste breve i Det Nye Testamente (NT).

Troens gehør

»Vær ordets gørere, ikke blot dets hørere, ellers bedrager I jer selv« (Jak 1,22). Vi kristne skal være »gøre-høre-troende«. Dette forkorter jeg til »gehør-troende«.

Gehør: evnen til at opfatte, fastholde og gengive musikalske strukturer. Personer med et udviklet gehør kan høre, om det, der spilles, er i harmoni eller disharmoni. Et menneskes gehør udvikles under opvæksten, kan opøves og udvikles livet igennem og præges af den musikkultur, det vokser op i.

Troens gehør: evnen til at opfatte og fastholde troens sandheder. Gives af Guds hellige ånd. Udvikles gennem livet sammen med den treenige Gud og præges af den kristne kultur, man vokser op i.

Illustration: Rebekka Bach Gummesen

Gehøret gør det nemmere at skelne sand lære fra falsk lære. Gehøret vejleder os til at »holde tonen ren«, når det gælder vores hverdagsliv, der gerne skulle være en takke- og lovsang til Gud. Romerbrevet 12,2 taler om, at Gud vil give os at kunne »skønne« (vurdere), hvad der er Guds vilje. Denne evne til at skønne minder vist om mit »gehør«.

Hvilken »tone« skal vi lytte efter? Guds melodi har rigtig mange vidunderlige toner, for eksempel skabelse og frelse. I Jakobsbrevet er det særligt én tone, som hans læsere åbenbart havde brug for at blive helt sikre på. Vi kunne kalde den »integritet« – altså sammenhæng.

Jakob fremhæver mange gange, at Gud har fuldkommen integritet. For eksempel svinger han ikke frem og tilbage mellem forskellige holdninger. Han er fuldkommen, giver fuldkomne gaver og så videre.

Vi mennesker er desværre helt anderledes. Men lader vi os føde på ny, og lever vi i bøn om integritet, vil vi på mange måder opleve, at Gud kan give os integritet – både som enkeltpersoner og som menighed.

En vigtig tone at høre

Vores moderne lutherske, bibeltro kultur er ikke voldsomt fokuseret på det med at »gøre«. Man fokuserer på evangeliet med dets budskab om, at du er frelst uden at skulle gøre gerninger for at fortjene frelsen. Dette er helt sikkert også kernen i Guds budskab til os. Men det burde ikke få os til at overhøre en anden vigtig ting i Guds budskab: Livet skal leves, ellers dør det!

Et lidt anderledes billede på det samme: En læge kan med et stetoskop lytte til mit hjerte for at høre, om det slår, som

det skal. Troens gehør er på samme måde med til at undersøge, om mit trosliv er sundt.

Jakobs brev får lov at udfordre en kristen kultur, der måske mangler lidt fokus på den del af evangeliet, at Gud giver os et liv, der skal leves. F.eks. blev Luther provokeret af dette brev og mente en overgang, at det modsagde evangeliet og derfor ikke skulle med i Bibelen. Heldigvis blev han klogere. For Jakobsbrevet er netop en vigtig brik i det puslespil, der viser os evangeliet.

Både i tema og i sprogbrug kan det virke lidt anderledes end resten af NT's skrifter. Men i indhold er det helt i samklang med dem. Så velkommen på en rejse gennem brevet!

► Prøvelser og fristelser

Læs Jak 1,1-15.

I fadervor beder vi: »Led os ikke ind i fristelse«. Umiddelbart lidt mærkeligt, for Gud frister ingen (Jak 1,13). Her hjælper det at se på det græske sprog, som Det Nye Testamente (NT) er skrevet på. Det ord, der er brugt, er *peirasmon*, som kan betyde både fristelse og prøvelse. En fristelse vil føre os væk fra Gud. En prøvelse vil føre os tættere på Gud, fordi vi indser, at vi har brug for hans hjælp. I fadervor beder vi altså om, at de ting, der møder os, må blive til prøvelser og ikke fristelser.

REFLEKSION OG SAMTALE

- Jakob skriver, at prøvelser kan medføre noget positivt i en kristens liv. Hvad er det?

Visdommen fra Gud

Guds mål med os her på jorden er, at vi bliver fuldkomne og helstøbte. Dette kalder Jakob også for visdom. Visdom er ikke alene viden og indsigt, men er også et liv levet efter denne indsigt. Igen mærker vi »høre-gøre« i brevet. Guds visdom er altså at have troens gehør og leve efter det.

Det er et vidunderligt mål for vores liv – men vores syndighed gør det svært for os at være vise. Her må vi bede om Guds hjælp. Og Gud vil gavmildt og uden bebrejdelser give os den!

Denne bøn drejer sig ikke om selve frelsen – men om at blive bevaret i livsforbindelsen med Jesus og vokse i integritet – altså i sammenhæng mellem tro og liv.

Og mens Jesus kan bønheøre bøn, der er blandet med tvivl (Mark 9,20-27), så er bønnen om visdom/integritet afhængig af, at den ikke er styret af tvivl. Tvivlen vil gøre os »tvesindede«, så vi hele tiden svinger mellem at ville Gud og at ville det modsatte.

Selv en sådan kristen kan bede Gud om frelse og få den – men at modtage visdommen og dens integritet kræver, at vi beder med en tro, der midt i al vores syndighed og tvivl kun går i én retning: »Jeg vil dig, Gud! Lad mig leve efter dit ord!«.

REFLEKSION OG SAMTALE

- Hvilke tanker sætter ordene »Guds visdom« i gang hos dig? Er det noget, du tit beder om? Hvad tænker du, at forskellen er på en tvesindet bøn og en bøn om mere tro og visdom?
- Vers 9-11 handler om modsætningen mellem materiel og åndelig rigdom/fattigdom. Det afgørende er den åndelige rigdom! Dette emne med fattige/rige vender vi tilbage til i kapitel 2.
- Vers 12 minder meget om et sted i Bjergprædikenen, nemlig »saligprisningerne« (Matt 5,3-12). I det hele taget er der rigtig mange steder i Jakobs brev, der minder om Jesus' undervisning i Bjergprædikenen?
- Hvordan opleves den rækkefølge af forfærdelige ting i vers 14-15, som fristelsen prøver at trække os ind i? Hvordan undgår vi at blive trukket med?

Gud kan give os integritet – både som enkelt-personer og som menighed

Lysenes fader

Læs Jak 1,16-27.

Gud er far til »lysene«. Her tænkes nok på skabelsen af for eksempel månen og solen. Disse flytter sig hele tiden efter Guds plan – men Gud selv flytter sig ikke. Du ved altid, hvor du har Gud. Gud vil frelse alt det, han har skabt. Og han begynder med førstegrøden: de første kristne. De er født af Gud – blevet Guds børn. Her fortæller Jakob, at Gud fødte dem ved sit ord. Andre steder fortæller os, at det sker ved ord og vand – altså dåben (Joh 3,3-8; Tit 3,5).

REFLEKSION OG SAMTALE

- Gud omtales som »Fader« – der føder! Gud skabte os i sit billede, hvor det var afgørende, at vi var to køn: mand og kvinde. Gud rummer naturligvis begge køns særpræg i sig (f.eks. er det kun kvinder, der føder) – men omtaler alligevel altid sig selv som mand: far/søn. Hvad tænker I om dette?
- Forholdet til vores tunge og vores brug af penge kommer vi tilbage til i et senere bibelstudie.

Frihedens fuldkomne lov

Det »ord«, der omtales i disse vers, er naturligvis Guds ord – vel især selve evangeliet, altså ordet om frelsen ved tro på Jesus. Det er »frihedens fuldkomne lov«.

Vi kan godt blive forskrækkede ved tanken om, at vores frihed har noget med Guds lov at gøre. Her skal vi nok tænke på, at Jakob er jøde, opvokset med en sprogbrug, hvor hele Guds ord kan kaldes »loven«. Her i brevet kan vi bedst komme på linje med resten af NT's sprogbrug ved at oversætte »lov« med »ord«. Guds ord, evangeliet, giver netop fuldkommen frihed på grund af frelsen og det nye liv som genfødt.

Guds ord skal vi ikke alene høre – men også gøre. Det hjælper ikke at se sandheden om sig selv i spejlet, hvis man bagefter bare glemmer den og ikke handler efter den. Gør man det, bedrager man sig selv, og det ender galt, som Jesus beskrev det i lignelsen om de to, der begge havde hørt Guds ord. Den ene byggede sit liv på det ord, den anden gjorde ikke (Matt 7,24-27).

REFLEKSION OG SAMTALE

- Når Guds ord fortæller os, at vi er født af Gud til et liv som hans børn – hvordan skal dette så præge vores liv?

**Guds ord skal
vi ikke alene
høre – men
også gøre**

Hent dette og andre
bibelstudier på
imt.dk/bibelstudie

Bring gaverne i spil

Det, man er villig til at slippe og give videre, får man på en forunderlig måde igen

Illustration: Jeremy, Ju-Ju © Getty images

Her på søndag septuagesima begynder vi så småt nedtællingen til påske. »Septuagesima« betyder 70, og selv om det ikke helt passer med 70 dage til påske, betyder det dog, at fokus nu rettes mod påsken, kirkens største fest.

På den måde markerer dagen også den spæde begyndelse på fastetiden, som er forberedelsestiden op til påske. Derfor må vi høre Jesus' lignelse i dag med fastetidens kald til selvransagelse og omvendelse for øje.

Jesus fortæller en lignelse om en mand, der betror sine tjenere sin formue. En talent var omtrent, hvad en arbejder kunne tjene på 15 år, så det er ikke småpenge, tjenerne får ansvar for. De to første investerer og ender med at fordoble det, de har fået. Lignelsen fokuserer dog især på den tredje tjener, som graver sin talent ned og gemmer den, så han kan give den tilbage, præcis som den var.

Gemme eller investere

Umiddelbart virker den tredje tjener vel egentlig som den mest fornuftige. Han løber ikke nogen risiko, men passer godt på det, han har fået, og gemmer det, så hans herre kan få sin formue tilbage. Man kun-

ne godt tro, at tjeneren ville få ros for i det mindste at have gemt pengene – han har trods alt ikke brugt dem på fornøjelser.

Med sin handlemanér viser tjeneren dog, at han ikke kender sin herre særlig godt. Han har lavet en cost-benefit-analyse og vurderet, at herren hellere vil have sin formue uændret tilbage end risikere at miste noget af den. Men fordi pengene bliver gravet ned, bærer de ikke frugt som hos de to tjenere, der investerede – ikke engang bankrenter.

Tjeneren handler ud af frygt, og derfor lukker han sig om sig selv i et forsøg på at bevare status quo. Herrens reaktion viser dog, at det overhovedet ikke var det, han ønskede.

I herrens reaktion ser vi den afgørende pointe med lignelsen, som er det, Jesus lærer os om Guds rige i dag: Vi har ikke fået Guds gode gaver, for at vi skal beholde dem for os selv og se dem som »vores«. Det, Gud giver, er til for at blive brugt, sat i spil og givet videre.

Det er den udfordring, der også ligger i lignelsens afslutning, hvor den tredje tjener får taget pengene fra sig. I Guds rige kan man ikke beholde noget for sig selv og samtidig kalde det sit. Det er en del af den

omvendthed, som kendetegner Guds rige: Det, man forsøger at få ved krampagtigt at holde fast i det, mister man – og det, man er villig til at slippe og give videre, får man på en forunderlig måde igen.

Det minder om noget, Jesus har sagt tidligere i Matthæusevangeliet: »Den, der vil frelse sit liv, skal miste det; men den, der mister sit liv på grund af mig, skal finde det« (Matt 16,25).

Min forvaltning

Lignelsen er altså et kald til at overveje, hvordan jeg forvalter det, jeg er blevet betroet af Gud. Min tid og mine penge, evner, troen på Jesus, kærlighed – fortsæt selv listen. Forsøger jeg at holde fast i det ved at gemme det, så jeg ikke løber nogen risiko?

”

Det, Gud giver, er til for at blive brugt, sat i spil og givet videre

Graver jeg det ned, så det ikke får flossede kanter ved at komme i nærkontakt med virkeligheden? I så fald ligner jeg den tredje tjener – og det er ikke sådan, Gud ønsker, at jeg skal forvalte hans gaver.

Fastetiden er en god anledning til at bekende det som synd og bede Gud åbne

mine øjne for, hvordan jeg i stedet kan lade hans gaver til mig blive gaver til andre.

Dommen over den tredje tjener var hård. Han mistede det, han havde fået, og blev kastet ud i mørket. Det er lignelsens alvorlige afslutning. Og den alvor peger frem mod påsken, hvor Jesus selv gav af-

kald på alt og gik ind i mørket, for at den dom ikke skal ramme os. Det er den største gave af alle. ■

Simon Hølmkær Mejdahl er teologistuderende og bor i Aarhus.

1. FEBRUAR 2026

SØNDAG SEPTUAGESIMA

Jesus sagde: »Det er med Himmeriget som med en mand, der skulle rejse til udlandet og kaldte sine tjenere til sig og betroede dem sin formue; én gav han fem talenter, en anden to og en tredje én, enhver efter hans evne; så rejste han. Den, der havde fået de fem talenter, gik straks hen og handlede med dem og tjente fem til. Ligeledes tjente han med de to talenter to til. Men den, der havde fået én talent, gik hen og gravede et hul i jorden og gemte sin herres penge. Lang tid efter kommer disse tjeneres herre tilbage og gør regnskab med dem. Den, der havde fået de fem talenter, kom og lagde andre

fem talenter på bordet og sagde: Herre, du betroede mig fem talenter; se, jeg har tjent fem talenter til. Hans herre sagde til ham: Godt, du gode og tro tjener; du har været tro i det små, jeg vil betro dig meget. Gå ind til din herres glæde! Også han med de to talenter kom og sagde: Herre, du betroede mig to talenter; se, jeg har tjent to talenter til. Hans herre sagde til ham: Godt, du gode og tro tjener; du har været tro i det små, jeg vil betro dig meget. Gå ind til din herres glæde! Så kom også han, som havde fået den ene talent, og han sagde: Herre, jeg kender dig som en hård mand, der høster, hvor du ikke har sået, og samler, hvor du ikke har spredt, og af frygt for dig gik

jeg hen og gemte din talent i jorden. Se, her har du, hvad dit er. Men hans herre sagde til ham: Du dårlige og dovne tjener! Du vidste, at jeg høster, hvor jeg ikke har sået, og samler, hvor jeg ikke har spredt. Så burde du have betroet mine penge til vekselererne, så jeg havde fået mit igen med rente, når jeg kom tilbage. Tag derfor talenten fra ham og giv den til ham med de ti talenter. For enhver, som har, til ham skal der gives, og han skal have overflod, men den, der ikke har, fra ham skal selv det tages, som han har. Og kast den udelige tjener ud i mørket udenfor. Der skal der være gråd og tænderskæren.«

Matt 25,14-30

Guds riges *fænomenale vækst* er Guds værk

Gudsriget har en iboende kraft,
som skaber tro, liv og vækst

8. FEBRUAR 2026

SØNDAG SEKSIGESIMA

Jesus sagde: »Med Guds rige er det ligesom med en mand, der har tilsået jorden; han sover og står op, nat og dag, og kornet spirer og vokser, uden at han ved hvordan. Af sig selv giver jorden afgrøde, først strå, så aks, så fuld kerne i akset. Men når kornet er modent, går han straks i gang med seglen, for høsten er inde.« Og han sagde: »Hvad skal vi sammenligne Guds rige

med? Hvilken lignelse skal vi bruge om det? Det er ligesom et sennepsfrø: Når det kommer i jorden, er det mindre end alle andre frø på jorden, men når det er sået, vokser det op og bliver større end alle andre planter og får store grene, så himlens fugle kan bygge rede i dets skygge.«

Mark 4, 26-32

Når vi i dagligdagssproget skal karakterisere en person eller en situation, tyer vi nogle gange til at sammenligne personen eller situationen med et andet fænomen. For eksempel får jeg til tider at vide, at jeg er »stædig som et æsel«.

Det fænomen, der sammenlignes med, siger altså noget om, hvordan personen eller situationen er. Men fænomenet giver kun et begrænset billede af personen eller begivenheden – det er ikke det fulde billede. At jeg er stædig som et æsel, siger kun noget om en del af min personlighed. Der er (forhåbentligt) mere at sige om mig, end at jeg er tilbøjelig til stivnakket at holde fast i min mening.

Gudsriget er som kornet og sennepsfrøet

I søndagens tekst bruger Jesus to fænomener til at sige noget om, hvad Guds rige er, altså hvad der karakteriserer Guds rige. Først bliver Guds rige sammenlignet med korn (af hvilken art og størrelse får vi ikke at vide), der vokser i hemmelighed, og dernæst sammenlignes Gudsriget med et sennepsfrø.

I begge sammenligninger bliver frøet plantet, det spirer og vokser og bliver til en

plante til stor glæde for mennesker og dyren i form af føde eller i form af et hjem.

Den første lignelse om kornet, der bliver sået, lærer os, at Gudsrigets vækst sker af sig selv – eller »automatisk«, som der står på græsk. Landmanden sår kornet, og derefter fortsætter han med sin dagligdag uden at gøre mere ved kornet.

Som jeg nævnte lige før, giver sammenligninger kun et begrænset billede, hvilket også gør sig gældende i lignelsen her om Guds rige; det er ikke hele sandheden, det er én pointe, der gives om Guds rige.

Pointen i lignelsen er ikke, at vi mennesker ikke spiller en rolle i Guds riges fremgang. Vi skal sørge for, at kornet, det vil sige Guds ord, bliver sået i verden, for hvis ikke kornet lægges i jorden, kan det ikke vokse og bære frugt og blive fuldmønt til høst. Derimod er lignelsens pointe, at Guds riges gradvise vækst i sidste ende er Guds suveræne værk – han er den, der får det til at ske.

Kornet – som svarer til ordet, der bliver sået – dets spiring og vækst er Guds værk alene og hans ansvar. Det sker helt uafhængigt af al menneskelig planlægning, strategiske overvejelser og personlige ambitioner. Når mennesker tager imod Guds

ord og kommer til tro, og Gudsriget derved er i vækst, ja, så sker det alene ved Guds hjælp.

Samtidig ligger der i lignelsen også et (Guds) løfte om, at når Guds ord bliver sået, så har det en egen mystisk kraft i sig, der gør, at det med sikkerhed gror og producerer afgrøde.

Gudsriget har en iboende kraft, som skaber tro, liv og vækst, og som sikrer dets fuldendelse.

Guds rige vil have en fænomenal vækst

Lignelsen om sennepsfrøet fortæller om den fænomenale vækst, som vil karakterisere Guds rige. Denne vækst har en uanselig og ubetydelig begyndelse: Guds rige begyndte i en lille romersk provins langt fra magtens centrum blandt et uanseligt (og genstridigt) folk hos en fattig familie. Og da Jesus forlod jorden efter sin død og opstandelse, overdrog han stafetten til en gruppe på små 100 mennesker, mange af dem ulærde.

Det er en ringe begyndelse, når man tænker på, at evangeliet skulle nå ud til alle folkeslag til alle tider, ja, helt frem til os i dag og til kommende generationer. ►

»Guds rige begyndte i en lille romersk provins langt fra magtens centrum«

- Men på trods af dets ubetydelige begyndelse siger Jesus altså, at Gudsriget vil vokse til noget stort.

Sennepsfrø-lignelsen minder os om, at det, som synes uanseligt og ubetydeligt i menneskers øjne, kan blive brugt af Gud: »... det, som er dårskab i verden, udvalgte Gud for at gøre de vise til skamme, og det, som er svagt i verden, udvalgte Gud for at gøre det stærke til skamme, og det, som verden ser ned på, og som ringeagtes, det, som ingenting er, udvalgte Gud for at gøre det, som er noget, til ingenting ...« (1 Kor 1,27-28).

Sådan er det med Gud: Han bruger det mindste og det ubetydelige til sit gode formål. Tænk bare på Gideons hær på 300 mand, der sejrede over midjanitternes mægtige hær (Dom 7). Eller den lille drengs madpakke, som i Jesus' hænder blev mad til mange tusind mennesker (Joh 6,5-13). Jeg kan kun blive opmuntret til at lægge det lidt, jeg har, i hans gode og stærke hænder i tryk forvisning om, at han kan bruge det til sit gode værk og til, at mennesker må blive mødt med evangeliet.

Guds værk alene

De to fænomener, Jesus sammenligner Gudsriget med – kornet, der vokser af sig selv, og sennepsfrøet – beskriver to vigtige ting, som karakteriserer Guds rige: at Guds riges vækst er Guds værk alene, og at trods sin ringe begyndelse vil Guds rige vokse til noget stort. Andre steder i Det Nye Testamente er der andre karakteristika af Gudsriget, som bliver fremhævet, men her i Markusevangeliet er det Gudsrigets kraft i sig selv og dets fænomenele vækst, der fokuseres på og gives løfte om. ■

Anja Smedstrup Christensen er underviser i Det Gamle Testamente på Menighedsfakultetet i Aarhus.

Foto: Magone © Getty Images

FEMMEREN

Annoncer til femmeren:

5 kr. pr. ord (før moms)
maks. 30 ord, min. 100 kr.
Online bestilling og betaling
på imt.dk/femmeren.

Eller send teksten på e-mail til
annoncer@imt.dk og overfør
pengene over netbank til

nr. 7170 - 2212599
mrk. »femmeren«.

Beløbet, der skal indbetales
samme dag, skal oplyses
sammen med teksten til fem-
mer-annoncen **senest ti dage
før udgivelsesdatoen**. De
første ord bliver fremhævet.

Hus i Aulum 135m² med have udlejes pr. 15. april eller 1. maj.
Henvendelse Peder Sandgaard. Gerne SMS 3666 3407

For KING & COUNTRY

Forum Horsens 25.august 2026

Køb din billet på
ticketmaster.dk

GLOW

Mod er ikke kun at turde mest.
Det er også at turde være ærlig,
turde tage del i fællesskabet og
turde være dén, Gud har
skabt dig til at være.

Valget er dit.
Modet er dit.

mod til mere

TJEK S-E.DK
FØLG PÅ IG OG FB

 SYDVEST-
JYLLANDS
EFTERSKOLE

MALERFIRMAET

penta a|s

konfirmandkursus.dk

KONFIRMAND KURSUS

LEDIGE PLADSER!

20
26

27. juni – 10. juli:
Nordsjællands Efterskole,
Djurslands Efterskole (optaget),
Frøstruphøve Efterskole

28. juni – 11. juli:
Løgumkloster Efterskole,
Sædding Efterskole

6 LINJEFAG

FODBOLD - KUNST OG KREA - HÅNDBOLD
OUTDOOR OG ADVENTURE - HÅNDVÆRK - MUSIK

Book en
rundvisning på
frostruphave.dk

OPLEV ET FÆLLESSKAB,
HVOR DU KAN BLIVE TIL DEN,
DU ER **SKABT** TIL AT VÆRE.

Frøstruphave
Efterskole

Tilmelding åbner 23. marts 2026 kl. 16:00

SANG- OG MUSIKLEJR 2026

28. juni - 3. juli
på Grejsdalens Efterskole

Tema:
KOM OG SE!

Læs mere på sangogmusiklejr.dk

Skønne ferieoplevelser venter

Vestsjælland

Natur og kultur

- 📅 18. - 21. maj
- 💰 fra kr. 7.500
- 👤 Bjarne Hvidberg
- 📍 Tilmelding inden d. 27. marts

Tyskland

I Luthers fodspor

- 📅 23. maj - 28. maj
- 💰 fra kr. 8.700
- 👤 Elisabeth og Claus H. Olsen
- 📍 Tilmelding inden d. 19. februar

Færøerne

Et paradys for naturskere

- 📅 8. - 15. juni
- 💰 fra kr. 17.300
- 👤 Linda og Anfinn Eliassen
- 📍 Tilmelding inden d. 1. februar
- 📍 OBS - hurtig tilmelding!

Sverige

Familierejse

- 📅 26. juli - 1. august
- 💰 fra kr. 6.800
- 👤 Sofie og Sonnich N. Thacker
- 📍 Tilmelding inden d. 1. juni

**FELIX
REJSER**

Læs mere på felixrejser.dk eller ring på 7592 2022

Fri Fagskole

Nyhed i 2026 Danmarks første kristne Fri Fagskole ved Løgumkloster Efterskole. Et praktisk og meningsfuldt alternativ til den klassiske efterskole.

Hvad er Fri Fagskole?

- En kostskoleform, der ligner efterskolen.
- For elever, der har afsluttet 9. eller 10. klasse.
- En skoleform, hvor du lærer med hænder og krop i stedet for kun med hovedet.
- Mulighed for flere ugers praktik.
- Faguddannede undervisere.
- Undervisning, der retter sig mod praktiske uddannelser og erhverv.

VIDSTE DU

Du kan både vælge at gå på Fri Fagskole på 10. og 11. årgang.

VIDSTE DU

Et år på Fri Fagskole kan erstatte Grundforløb 1 på en erhvervsuddannelse. Man kan også fortsætte på gymnasiet efter Fri Fagskole.

HÅNDVÆRK

Vil du udrette noget med hænderne og prøve kræfter med nogle af de helt klassiske håndværksfag?

CARE

Vil du gerne arbejde med mennesker, fx i en børnehave, på et plejehjem eller i sundhedssystemet?

DESIGN & MAKER

Vil du gerne designe og skabe noget unikt? Det kan være inden for tekstil og beklædning, brugskunst og grafisk design.

GASTRO & EVENT

Vil du gerne stå i et køkken, eller vil du hellere ud blandt gæsterne?

Du kan ansøge om optagelse på Løgumkloster Efterskole her

Løgumkloster
efterskole
og fri
fagskole

**Spiren i Haderslev søger 1 pædagog
og 1 medhjælper
pr. 1. februar eller 1. marts 2026**

Læs det spændende stillingsopslag på:
www.spiren-haderslev.dk

PORTNERSTILLING LEDIG

Har du lyst til at blive en del af et aktivt og levende fællesskab i Fredericia Missionshus?
Som portner og vært kan du være med til at gøre en forskel for alle, der færdes i huset.

Til jobbet hører en lys og moderne lejlighed.
Ledig pr. 1. marts eller efter aftale.

For nærmere information: fredericia.indremission.dk/aktuelt

KAN DU SE DIG SELV HER?

En søndag morgen i Galten Valgmenighed. Solen strømmer ind gennem kirkens vinduer, børnene leger i hjørnet, og en flok frivillige gør klar til gudstjenesten. Der er latter, der er liv – og der er en længsel efter at møde Gud midt i hverdagen. Det er en menighed, der favner bredt. Et fællesskab af mennesker i alle aldre, flest familier med børn. Nogle er kommet i mange år, mens andre forsøger at finde ud af hvem Jesus er. Flere ønsker at få noget, som de kan fortælle naboer om. Inden gudstjenesten starter, går de medvirkende ind for at bede, mens andre forbereder en præsentation af det kommende parkursus. Du har planlagt gudstjenesten med de frivillige. Du har forberedt en prædiken inspireret af en spændende bibeltekst som du glæder dig til at dele. Der er både trøst, tilgivelse, opmuntring og udfordring, som du be'r om vil finde genklang.

Følg QR-koden og læs
← mere om vores
menighed og se hele
stillingsopslaget

Eller ring til vores formand,
Niels Erik, på 25 18 81 54
og hør mere

Opfordrer til bøn for iranske kristne under »ekstremt brutal« folkeopstand

Midt i folkeopstand, massakrer og internetlukning lever Irans kristne i skjul, isolation og frygt – men også med et håb, som de deler med et land, der råber på frihed

Situationen i Iran er dramatisk. En folkelig opstand mod det iranske præstestyre har rystet landet. 12.000 demonstranter er ifølge et iransk oppositions-medie blevet dræbt.

Herboende iraner Mehan Henriksen, der er ingeniør og gift med en dansker, følger situationen i sit hjemland med både stolthed og stor bekymring.

»Jeg er stolt af iranerne. De kæmper for frihed. Alle de unge kommer på gaden. De er modige,« siger Mehan Henriksen, der på grund af regimets blokering af internettet ikke har kontakt med familien.

»Man er i en konstant venteposition,« siger iraneren, der sammen med sin familie kommer i en frimenighed.

Han opfordrer til forbøn for Iran og for de kristne i landet.

Venner er blevet skudt

Kenneth Kühn, leder af det europæiske arbejde i den iranske missionsorganisation Elam Ministries, samlede for nylig europæiske kirkeledere til et onlinemøde. Her delte to medarbejdere fra Elam, hvad de ved om situationen i Iran.

Ifølge den ene adskiller den nuværende folkeopstand sig markant fra tidligere protester.

»Folkeopstanden i Iran er anderledes på grund af den

ekstreme brutalitet og de enorme dødstal. Jeg husker atmosfæren i 1988, da Iran havde tabt krigen mod Irak; det var forfærdeligt. Men i dag er det anderledes. Regeringen har i realiteten erklæret krig mod sit eget folk. Måske er de så kyniske, at de tænker, at hvis de bare knuser modstanden hårdt nok, så går det væk. Men jeg tror det ikke.«

En yngre medarbejder peger på de følelsesmæssige konsekvenser for iranere uden for landet.

»Der bor fem til syv millioner iranere uden for Iran. Mange har ikke kunnet tale med deres familie i landet, fordi internettet er lukket ned. Det skaber en enorm bølge af følelser: angst, sorg, gråd, men også et håb om forandring,« forklarer medarbejderen, der fortæller om

en personlig besked fra en kristen ven i Iran.

»Han sendte mig en kort besked: 'Jeg er okay, men det er en katastrofe. Mange af mine venner er blevet skudt, og nogle er døde.' Hvad siger man til ham i det øjeblik? Man kan kun græde med ham og prøve at løfte hans blik mod Herren.'«

Kristne er isolerede

Et særligt fokus i mødet var på undergrundskirken i Iran. Alene Elam Ministries har kontakt med omkring 700 kristne fællesskaber i landet, og dertil kommer andre organisationer, som også arbejder i Iran.

Isolationen blev nævnt som en af de største udfordringer for kristne.

»Frygten gør, at de ikke tør mødes. Kirkerne er lukkede, så folk mødes i det skjulte – i hjem, biler eller parker. Men når man er isoleret, er man sårbar,« siger han.

Medarbejderen opfordrede til forbøn for det iranske folk, og at man støtter op om iranere, der kommer i et kristent fællesskab i Danmark.

»Bed sammen med dem og for dem. Mange af dem bærer på en stor sorg og gråd lige nu, men de har også en unik mulighed for at række ud til deres netværk i hjemlandet.« /AMI

Verden over har der i januar været demonstrationer i forbindelse med folkeopstanden i Iran som her i Finlands hovedstad Helsinki, og Irans præstestyre har lukket for internettet i landet.

Alligevel siver der nyt ud med beskrivelser af en både voldelig og dødelig protest med tusindvis af ofre.

Foto: Ninara, Flickr

Afrika dominerer liste over kristenforfølgelser

80 procent af alle martyrer døde i Nigeria, viser Open Doors' nye rangliste

Mindst 388 millioner kristne verden over forfølges eller diskrimineres på grund af deres tro.

Det er otte millioner flere end for et år siden, viser organisationen Open Doors' World Watch List 2026, der årligt kortlægger de 50 lande, hvor forfølgelsen af kristne er størst.

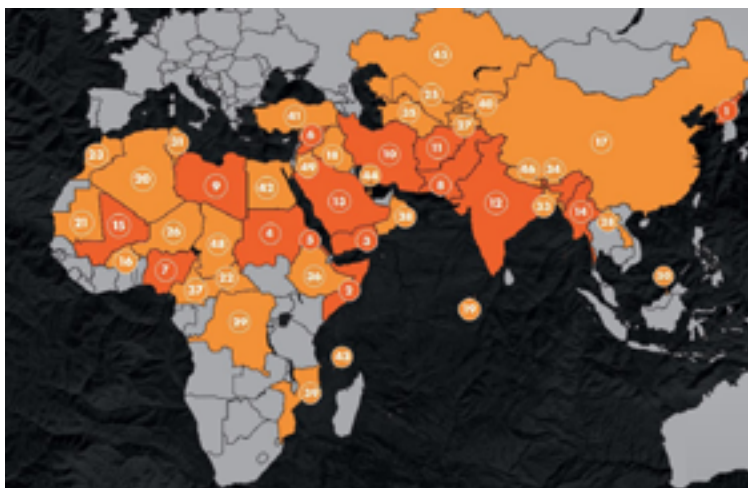
»Et globalt billede af kristenforfølgelse, der både er voldsomt og komplekst,« skriver Open Doors i forbindelse med den nylige offentliggørelse.

Nigeria fremstår som det mest dødelige eksempel. Af de 4849 kristne, der globalt mistede livet det seneste år, var 3490 fra Nigeria.

Islamistiske grupper og militser opererer stort set ustraffet, mens staten beskrives som magtesløs. Et enkelt angreb i delstaten Benue kostede på én dag 258 kristne livet. Samtidig diskrimineres kristne i forbindelse med nødhjælp, og 3,4 millioner mennesker er internt fordrevne.

Afrika dominerer

Afrika besætter 20 af de 50 pladser på ranglisten, og 14 lande syd for Sahara er særligt præget af vold mod kristne, herunder Sudan, Nigeria og Mali. Også DR Congo, Burkina Faso og Mozambique

Afrika besætter 20 ud af 50 pladser på Open Doors' nye rangliste over kristenforfølgelser i verden.

Grafik fra Open Doors

bique er ramt af islamistisk oprør, borgerkrig og statsligt sammenbrud. Afrika er i dag epicentret for den mest dødelige forfølgelse af kristne i verden.

Syrien er det land, der har haft den største negative bevægelse på årets liste og springer fra en 18.-plads til en sjetteplads. Ifølge Open Doors hænger forværringen sammen med magtskiftet i december 2024, hvor en islamistisk

gruppe overtog magten efter Assad-regimets fald.

Siden er angrebene på kristne øget markant. Et selvmordsangreb mod Mar Elias-kirken i Damaskus kostede over 20 kristne livet og sårede 63. Samlet blev mindst 27 kristne dræbt – året før var tallet nul. /NEB

Biskopper i fælles opråb for Grønland

»Vi beder for freden og for respekten nationerne imellem,« lød det fra Rigsfællesskabets 12 biskopper

Kirkehistoriker Kurt E. Larsen hæftede sig i Kristeligt Dagblad ved, at biskoppernes fælles udmelding ikke tager politisk stilling.

Foto: Niels Jakob Søndergaard Mye, Københavns Stift

»Som Grønlands, Færøernes og Danmarks biskopper ønsker vi for vores lande, at vi må få kræfter og mod til at være i Rigsfællesskabets brogede kreds, hvor vi tager den forsonende samtale op, holder sammen og finder glæden og styrken til at bevæge os ind i den fælles fremtid,« lød det i januar fra de 12 biskopper i Rigsfællesskabet.

Udtalelsen kom i forlængelse af balladen om den amerikanske præsidents offensive interesser i at erhverve Grønland. Udmeldinger, der påvirker grønlænderne, og som også kan få betydning for kirken i Grønland.

»Vi beder for freden og for respekten nationerne imellem,«

sluttede biskopperne udtalelsen, der blev udsendt på både dansk og grønlandsk.

I Kristeligt Dagblad kaldte kirkehistoriker Kurt E. Larsen biskoppernes fælles udmelding for »god«, da den ikke tager politisk stilling.

»Biskopperne kan udtrykke støtte til fællesskab og sammenhold, men kan ikke blande sig i rigsfællesskabets indre forhold. Det er grønlænderne, der skal træffe den afgørelse,« lød det fra kirkehistorikeren med en bemærkning om, at kirkerne må holde sammen kirkeligt, uanset udsigten til fremtidens politiske vilkår. /NEB

SMILET STIVNEDE

ved synet af liv

Alt kan se fint ud på overfladen, men man kan hurtigt blive overrasket

Jeg skulle bruge noget mel. Det skal man jo en gang imellem – i hvert fald hvis man godt kan lide opbagt sovs, hjemmebagt kage eller noget helt tredje. Jeg tog posen med mel ud af skabet og glædede mig til at kreere. Jeg husker ikke hvad, men det er også sagen uvedkommende.

Smilet stivnede, da jeg så noget bevæge sig i melet og opdagede noget spindelvævslignende på posens sider.

Små gnavende larver

Bevægelsen kom fra et bevinget væsen – et møl af meltypen. Ud med den pose mel. Det var en skam, men i det mindste var den brødblanding, jeg også havde på lager, stadig lukket og uskadt.

Jeg skulle blive klogere!

Da jeg åbnede brødblandingen,

mødte jeg det samme syn som i melposen.

Jeg begyndte at google »møl i mel« og fandt ud af, at deres bittesmå larver, som kun måler cirka en millimeter, kan gnave sig gennem papir; den pose måtte også lade livet. Det gjorde lidt ondt, men jeg lærte da noget om møl i mel og om opbevaring af tørvarer.

Nu er mel trods alt ikke den dyreste vare. Det var jo hverken formuen, familien eller fred i verden, der gik tabt, og selv hvis jeg skulle miste mit eget liv her på jorden, er der stadig noget, der er endnu værre; Djævelens ondsindede møl, som forsøger at trænge ind overalt i mit liv med Gud.

Alt kan se så fint ud på overfladen, ja selv jeg kan tro, at alt er godt, mens larverne æder løs af forbindelsen til Gud.

I det tilfælde er Google ikke meget bevendt – jeg må ty til Bibelen, hvor der står, at Herren er min hyrde, som dækker bord for mig for øjnene af mine fjender (Sl 23). Når man er sammen med ham, kan Djævelens lede larver ikke stille noget op. ■

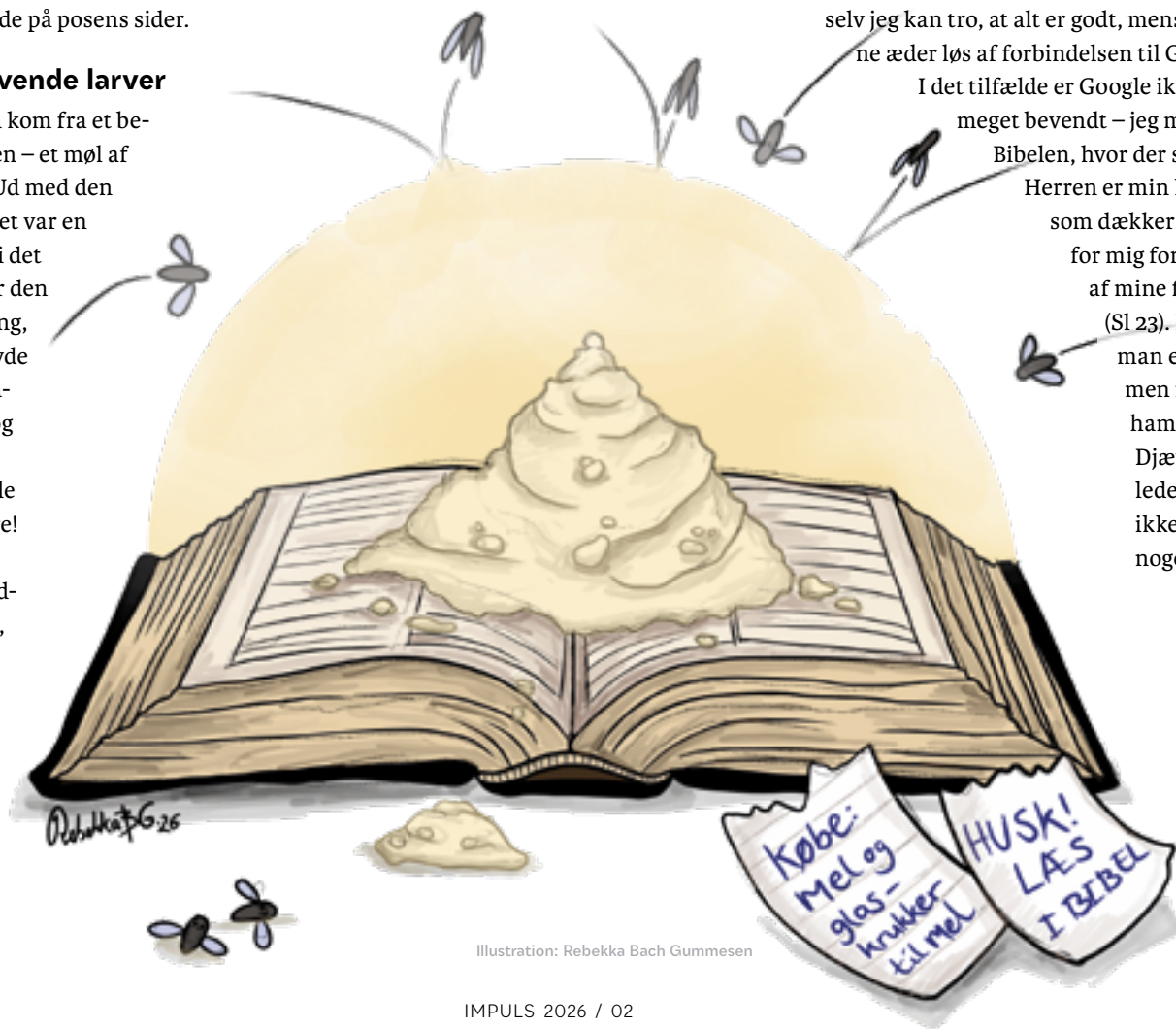
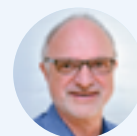

Illustration: Rebekka Bach Gummesen

Tydeliggør den kristne grundtone i Narnia

Henrik Højlund formår at udfolde Narnia-bøgernes henvisninger til bibelske hændelser og troserfaringer på en enkel og nænsom måde

Henrik Højlund lærte Narnia-bøgerne at kende som barn, og har ikke sluppet dem siden. Tværtimod har han fået en stor indsigt i Narnia-fortællingernes verden og tematik. I hans nye bog *Jeg vil bo i Narnia* får man som læser indblik i noget af dette. Her er det særlig interessant at læse om, hvilke tanker C.S. Lewis gjorde om bøgerne, og hvordan de blev til. Den kristne grundtone er tydelig i serien, men der er ikke tale om forkyndelse. C.S. Lewis' ønske var at skildre den kristne fortælling uden at prædike eller bruge bibelske allegorier.

Den mest kendte Narnia-fortælling er, da løven Aslan går i døden for at frelse landet Narnia fra heksens magt, og at han sejrer over hende efter at have trådt frem igen. Men samtlige Narnia-bøger indeholder et udtømmeligt væld af fortællinger, som giver overraskende associationer til bibelske hændelser og troserfaringer. Ved læsning af Henrik Højlunds bog åbnes det endnu mere tydeligt, hvordan nåde, tilgivelse og retfærdighed gemmer sig i Narnia-bøgernes utallige dramatiske oplevelser.

»Han får udfoldet det, som mange kristne Narnia-læsere ønsker at få sat ord på«

Mens jeg genlæste Narnia-bøgerne forud for Henriks Højlunds bog, var jeg spændt på at se, hvordan han ville beskrive de bibelske hændelser og troserfaringer uden at trække brodden ud af det, som fortællingerne i sig selv skaber. Kan det overhovedet lade sig gøre? Jeg kan afsløre, at det formår han på en usædvanlig enkel og nænsom måde. Han får udfoldet det, som mange kristne Narnia-læsere ønsker at få sat ord på. Højlund er klar over, at der er eksempler, han ikke nævner, men som han skriver: »Læs selv Narnia-bøgerne med frit sind og stor fornøjelse.«

Udklip fra Lewis' breve

Hele vejen igennem *Jeg vil bo i Narnia* møder vi noget særligt interessant, nemlig udklip fra breve, som C.S. Lewis har skrevet som svar på børns spørgsmål om noget af det, de har mødt i Narnia-bøgerne. Gennem de eksempler af svar, som Henrik Højlund har fundet frem, møder man C.S. Lewis' særlige åndrige måde at svare på.

Der er udkommet flere forskellige udgaver af Narnia-bøgerne på dansk. For nogle læsere – inklusive undertegnede – er det et problem, at der i fodnoterne til *Jeg vil bo i Narnia* henvises til sidetal. Brug af kapitelnumre kunne have været en mulighed.

Det er en lille pige, som har givet navn til bogen. Da hun havde lyttet til Narnia-serien, bristede hun i gråd og sagde: »Jeg vil bo i Narnia!« Det samme ønskede jeg også efter at have læst serien. Ligesom jeg efter endt læsning af Højlunds bog glæder mig til at læse Narnia-bøgerne igen.

Henrik Højlund skal have tak for den fine lille bog, som Niels Nymann Højlund har illustreret med nogle flotte farverige tegninger. ■

Henrik Højlund
Jeg vil bo i Narnia
ProRex Forlag
106 sider – 150 kroner

Bogen kan købes på lohse.dk

Frekvens skabte nyt fællesskab for lovsang

Foto: Andreas Kousgaard
Lovsangsmusikerne hørte flere oplæg om lovsang, blandt andet ved musikkonsulent David Kristoffersen.

67 lovsangsmusikere og -ledere var samlet til den første udgave af *Frekvens*, der er et nyt initiativ, som WorshipToday, et samarbejde mellem IM-musik og LM-musik, står bag. Grejsdalens Efterskole i Vejle lagde rammer til arrangementet, der fandt sted i weekenden den 16.-18. januar.

»Det er megafedt, at der er kommet så mange, hvor de fleste er i alderen mellem 17 og 30 år,« siger Leon Danielsen, musikkonsulent i Indre Mission og en af dem, der har været med til at stå for Frekvens.

»Jeg tror, det er vigtigt, at vi har et fællesskab, hvor vi kan snakke med nogen, som har lidt den samme funktion, som vi har rundt omkring,« siger han og peger på værdien i at lære af hinanden på tværs af landsdele og kirkelige sammenhænge.

I løbet af weekenden var der workshops, oplæg og samtaler med fokus på forskellige sider af lovsangsarbejdet. Her fik deltagerne mulighed for både at hente ny inspiration, dele erfaringer og knytte relationer med andre.

Fællesskab om lovsangstjenesten

Det gælder blandt andet Mads Rytter Simonsen, musikkonsulent fra København.

»Lovsangscampen gik langt over mine forventninger. Det handlede ikke kun om gode oplæg og et stærkt program, men i høj grad om deltagerne og det engagement, de kom med. Selvom vi kom fra forskellige menigheder og fællesskaber, stod det hurtigt klart, at vi deler de samme glæder, spørgsmål og udfordringer, når det gælder lovsangstjenesten,« forklarer han.

»Jeg blev mindet om, hvorfor lovsang betyder så meget. Det blev tydeligt på Frekvens, at der ligger et stort ansvar i at lede lovsang og samtidig en glæde over musikken som Guds gave og som et rum, hvor der er plads til leg og kreativitet.« /AMI.

Indre Mission på sidelinjen forud for Kirkernes Folkemøde

I 2028 holder kirkerne folkemøde i Hillerød, og planlægningen er i gang

Kalenderen skriver godt nok 2026, men onsdag den 14. januar blev planlægningen af Kirkernes Folkemøde i Hillerød i 2028 skudt i gang.

Det skete med et inspirationsmøde, der i sig selv var et lille folkemøde, fortæller missionskonsulent i Indre Mission Maria Legarth.

»Det var virkelig dejligt at opleve energien på tværs af kirker for at stå sammen om at lave et godt kirkefolkemøde,« siger Maria Legarth, der deltog sammen med regionsleder i Østdanmark Filip Skjerning.

80 repræsentanter var med lige fra Helsingør Stifts biskop til Indre Mission og Luthersk Mission, frikirker, den katolske kirke og andre kirkelige organisationer, og deltagerne fik et indblik i de første tanker bag Kirkernes Folkemøde, som får temaet *Lyt – og løft stemmen!*

I grupper arbejdede deltagerne med idéer, der spændte fra konkrete forslag om at plante en kirkeskov og bygning af et orgel under folkemødet til større overvejelser om, hvordan kirkerne når søgende mennesker, og om hele folkemødet skal tage udgangspunkt i børn, da de er fremtiden.

Indre Mission er indtil videre ikke direkte involveret i at forme Kirkernes Folkemøde.

»Men vi har tænkt os at følge med på sidelinjen for at finde ud af, hvordan vi i Indre Mission kan være med, og hvad vi kan byde ind med, for det bliver spændende, fortæller Maria Legarth.

Kirkernes Folkemøde er afløseren for Himmelske Dage og finder sted i Kristi himmelfartsferien.« /NEB

Foto: Maria Legarth
80 repræsentanter fra kirker og bevægelser deltog i inspirationsmødet forud for Kirkernes Folkemøde 2028.

Kirketorvet i Aarhus er lukket

Nu vajer der ikke længere et flag uden for Kirketorvet i Aarhus, som fortæller, at der er åbent. Only-ByGrace, som har haft til huse i lokalerne, har valgt at lukke deres butik fra den 12. januar 2026, og dermed er Kirketorvet også lukket.

Kirketorvet blev etableret på Strøget i Aarhus i 2021 og har i knap fem år været et fælleskirkeligt samarbejde på tværs af kirker og organisationer, deriblandt Indre Mission.

Foto: Privat, grafisk tilrettelagt

1

Lohses bestsellere i 2025

Forlagsgruppen Lohse har offentliggjort en topti over de bestsælgende titler i 2025.

1. **Bag vandfaldet** – Eleonora Skov Andersen
2. **Da jeg så Jesus smile** – Leif Andersen
3. **Kærlighedens 5 sprog** – Gary Chapman
4. **Guldgraverne** – Birgitte Kjær og Gunvor Lundsgaard
5. **Det med Gud – 30 tekster til teenagere** – Carsten Hjorth Pedersen
6. **Børnenes Bibelbog** – Anne de Vries
7. **Perlen i sandet** – Tessa Afshar
8. **Barmhjertighedens bølger** – Lynn Austin
9. **Løft en flap bibel, 2. udgave** – Sally Lloyd-Jones
10. **Jeg skubber dig** – Patrick Gray og Justin Skeesuck

63 elever er begyndt på Børkop Højskole

Kort efter nytår tog Børkop Højskole imod endnu et stort elevhold på 63 elever. Det er en flok dejlige unge mennesker med stor lyst til at lære hinanden, sig selv og Gud bedre at kende, fortæller PR-medarbejder Stefan Møller Høeg. Også Luthersk Missions Højskole (LMH) i Hillerød oplever stor søgning. Her meldes der for første gang i flere år om fuldt hus med 81 elever.

Foto: Stefan Møller Høeg

Navne

Ændret ansættelsesforhold

Danmarks Folkekirkelige Søndagsskoler:
Konsulent i DFS **Rudolf Larsen**, Agerskov,
har fået sin ansættelse ændret til en
ansættelsesgrad på 40% fra 1. februar 2026.

Fratrædelse

Region Syd: Projektmedarbejder i
AdamogEva.dk **Margrethe Schou Breum**,
Aarhus, fratræder den 28. februar 2026. Stor tak
til Margrethe for tjenesten i Indre Mission.

Fødselsdag

Region Midt: Fredag den 30. januar kan
pensioneret missionær **Christen Peter Olesen**,
Ejstrupholm, fejre 80-års-fødselsdag. Indre
Mission ønsker hjertelig tillykke og Guds
velsignelse over dagen og fremtiden.

Jubilæum

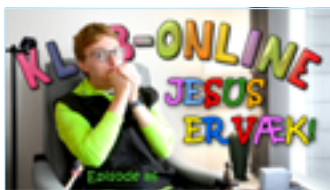
Region Øst: Søndag den 4. januar havde **Aakirkeby Indre
Mission** 75-års-jubilæum. Indre Mission ønsker hjertelig
tillykke og Guds velsignelse over fremtiden.

nyt indhold på
imedia.dk

Undervisning
Et folk fødes
Jørgen Bloch

Klub-online
Jesus er væk!
Frederik Meyer Olesen

"imedia."

Indre Missions andagter
NETANDAGTEN.DK

70 300 150

Ord til eftertanke

25.-31. januar

Sogne- og korshærspræst i
Odense **Erik Empleo Hansen**

1.-7. februar

Missionær **Henrik Jørgensen**,
Dragstrup, Mors

Hør dagens andagt - Ny refleksion på ca. 2 minutter hver dag.

ARV OG TESTAMENTE

VIL DU VIDE MERE?
Kontakt **Henrik Kristoffersen**
Telefon: **2820 6006**
Mail: testamente@indremission.dk
Se også indremission.dk/testamente

Tak og bed

Tak for

- Alle dem, der søger kirken
- At Gud har givet os et nyt liv at leve

Bed for

- At dem, der kommer til kirkerne, må føle sig velkomne og møde Jesus i fællesskabet
- At vi alle må leve det nye liv i Jesus

Temadag for Netværk for ægtefæller efter død

Tema: **Krise og håb eller hvordan tackle sorgen?**

Lørdag den 14. marts 2026
kl. 10.30 – 16.00
Videbæk missionshus,
Nygade 10, 6920 Videbæk

Pris:
kr. 150,00
inkl. foredrag
og forplejning

Tilmelding:
Senest 2. marts

Yderligere info:
familiearbejde.dk

Kontakt:
Erik Bertelsen
7175 2333

Helene Svinth Mathiassen underviser i sjælesorg og identitet og holder højskoleaftener om sorg, guds billede og de spørgsmål, der opstår i kriser. Hun glæder sig til at dele både sorg og håb med deltagerne.

TILMELDING: familiearbejde.dk/enke

UNO 55+ konference 2026
13.-15. marts
Hestlund efterskole
Skyggevej 21
7441 Bording

Se programmet og tilmeld dig senest 5. marts på
uno.indremission.dk

UNO 55+

BOGUDSALG – SPAR 50 %

16. januar til og med 15. februar | Bestil på lohse.dk eller hos din lokale bogsælger

Kalender

**GLOW-koncert med
Kings Kaleidoscope**
3. februar 2026
Sted: Aalborg
IM-musik.dk

UNO Bibelweekend
20.-22. februar 2026
Sted: Haderslev
uno.indremission.dk

Godly Play Kursus
26.-28. februar 2026
Sted: Aarhus
soendagsskoler.dk

**Retræte for
Region Nord og Midt**
26. februar - 1. marts 2026
Sted: Kjelsø
indremission.dk

Gospel-kids Festival
13. - 14. marts 2026
Sted: Bramming
IM-musik.dk

UNO 55+ konference
13. - 15. marts 2026
Sted: Bording
uno.indremission.dk

indremission.dk/kalender

A2 CITYKIRKE AALBORG
KOM OG OPLEV
**KINGS
KALEIDOSCOPE**
3. feb 2026
kl. 19.00

Arrangeret af:
A2 Aalborg Citykirke og Glow

Sponsor:

KOMPAS
HOTEL AALBORG

GLOW

**Køb billet på
billetsalg.dk**

Dørene åbner kl. 18.30
Billetpris 250 kr.

Gospel-Kids
Festival 2026

HÅB PÅ HAM

13.-14. marts i Bramming

UNO Bibelweekend 2026

20.-22. februar 2026
På Solbakken

Retræte

BEVÆGELSE..!

26/2 - 1/3. 2026 - PÅ KJELSØ LEJREN

Jens Medom Madsen
Generalsekretær

Vækkelse er Guds værk

At være parat til vækkelse handler ikke først og fremmest om at planlægge det ekstraordinære, men om at være tro i det almindelige

Indre Mission er født ud af vækkelse. Det er en del af vores identitet, vores historie og vores selvforståelse. Men netop derfor må vi stille os selv spørgsmålet: Er vækkelse noget, vi forvalter – eller noget vi forventer?

Gennem generationer har åndelig vækkelse ofte været forbundet med bestemte former: levende vidnesbyrd, tydelig omvendelsesforkyndelse, stærke fællesskaber og et markant opgør med ligegyldighed. Det er fortsat både sundt og nødvendigt. Men vi skal passe på med at forveksle vækkelsens frugter med dens forudsætning. Vi må ikke tro, at vi kan reproducere vækkelse ved blot at gentage de kendte former.

Vækkelse er at vente på Gud

Det betyder ikke, at vi skal forholde os passive og afventende. Tværtimod. Bibelen kalder os til årvågenhed, til omvendelse og til at række det videre, som vi selv har fået. Spørgsmålet er derfor ikke, om vi skal være aktive, men hvordan.

At være parat til vækkelse handler ikke først og fremmest om at planlægge det ekstraordinære, men om at være tro i det almindelige: forkyndelsen, bønne, bekendelsen,

fællesskabet og lydigheden. Det er her, den åndelige jord bliver bearbejdet.

Og samtidig må vi erkende, at Gud ikke har bundet sig til vores traditioner og vaner. Vi må vogte os for at beskytte formerne mere end at vente på Gud – og for kun at genkende vækkelse, når den ligner det, vi kender.

Vækkelsesparathed rummer derfor en åbenhed for, at Gud kalder mennesker på andre måder, end vi er vant til, og for at nye generationer kan gribes af evangeliet uden først at ligne os, der har været kristne i mange år.

Åndelig dømmekraft er afgørende

Det betyder ikke, at alt nyt er godt. Åndelig dømmekraft er afgørende – ikke mindst i en tid, hvor der er opbrud i kirken, og hvor åndelige strømninger kommer på afveje.

Evangeliets indhold kan ikke forhandles. Dom, omvendelse, nåde og efterfølgelse er ikke tidsbundne begreber. Men formerne, sproget og vejene må vi holde åbne.

Vækkelsesparathed kalder både på ydmyghed og frimodighed: Ydmyghed til at indrømme, at vi ikke kan kontrollere vækkelsen. Og frimodighed til at stå fast på det evangelium, som alene kan skabe den. ■

Indre Mission

Kirkelig Forening
for den Indre Mission
i Danmark

POSTADRESSE

Korskærvej 25
7000 Fredericia
7592 6100

TELEFONTID

Man.-tor. kl. 9.30-15.00
Fredag til kl. 14

E-MAIL

post@indremission.dk

HJEMMESIDE

indremission.dk

FØLG OS

facebook.com/indremission
 instagram.com/indremission

GAVEKONTO

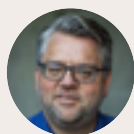
Reg.nr. 7170 Kontonr. 22 12 631
MobilePay: 20176

FORMAND

Hans-Ole Bækgaard

GENERALSEKRETÆR

Jens Medom Madsen

PULSSLAG

HANS-OLE BÆKGAARD / PRÆST

Denne HEMMELIGHED må du gerne dele

Grafik: Kolonko © Gettyimages

Kristus-hemmeligheden skal gøres kendt for alle

Ugebladene er ofte kilden til »offentlige hemmeligheder«. Nysgerrigheden bliver pirret, når de bringer historier og rygter om kendte personer, som mange allerede kender lidt overfladisk til, men som endnu ikke er blevet officielt publiceret i bredere medier. Egentlig er udtrykket sprogligt set en selvmodsigelse. For en hemmelighed burde per definition ikke være offentlig.

På en måde benytter apostlen Paulus sig af dette, når han skriver: »Guds ord, den hemmelighed, som har været skjult for alle tider og slægter, men som nu er blevet åbenbaret for hans hellige; for dem ville Gud kundgøre, hvor rig på herlighed for hedningerne denne hemmelighed er: Kristus i jer, herlighedens håb« (Kol 1,25d-27).

Flere gange taler Paulus om denne hemmelighed, som er anderledes end almindelige hemmeligheder. Han kalder den Kristus-hemmeligheden, eller skriver direkte, at Kristus er Guds hemmelighed. Den er ganske vist en hemmelighed, et mysterium, fordi det, Jesus er og har gjort, ikke er til at forstå. Synden, som bor i os, har gjort os blinde og døve, så vi ikke fatter en brik af Guds plan med Jesus. Det er skjult for os, hvad det særlige med Jesus er. Det må afsløres for os.

I sin store kærlighed vil Gud gøre Kristus-hemmeligheden kendt for alle. Som hans børn er vi udvalgt til at få del i den og få indblik i den. Dét skal vi netop ikke holde for os selv. Vi må hjertens gerne fortælle hemmeligheden videre. Ingen tavshedskultur.

Vi er altså betroet en offentlig hemmelighed, vi må tale højt om. Hemmeligheden er stadig et mysterium, men vi kan tale om, hvad vi har set og hørt. Hvad Jesus betyder for os. ■

Hans-Ole Bækgaard er formand i IM's hovedbestyrelse.